

Komunikační prostor Galerie Školská 28 2015

výstavy, koncerty, přednášky
projekce, diskuze, dílny, tvůrčí pobyty

Galerie Školská 28
Školská 28, Praha 1
tel. 222 966 974
skolska28@skolska28.cz
www.skolska28.cz

Galerie Školská 28
leden - prosinec 2015

pohled do instalace Morgan O'Hary

výstavy

Zemědělské práce: Sluneční město

Tomáš Pospěch

9.1. – 30.1.

Vernisáž: 8.1. - 18:00

Výstava v Komunikačním prostoru Školská 28 se vrací do osmdesátých let. Nalezený archiv fotografií JZD Slušovice přináší svědectví o jedinečném hospodářském fenoménu i o tehdejší propagační fotografii. Představuje několik prací, které nabízejí nový smysl nalezeným diapozitivům JZD Slušovice.

Slovo Slušovice má pro některé generace podobný nádech, jako bomparty, favoritka, remoska, stavebnice Merkur, motocykl Pionýr, botasky nebo Wartburg. Narodil jsem se v sedmdesátých letech nedaleko Slušovic. V sobotu se tam jezdilo na nákupy, na dostihy nebo na oběd do restaurace, která byla přímo v letadle. Nikdy mne do Slušovic nevzali, ale muselo to být něco jedinečného. Dospělí o nich hovořili s takovým nadšením, že se mi propojovaly se zázračnou planetou ze sovětských dětských knížek o Neznámkovi.

Zemědělská družstva z horských vesnic na pomezí Moravy a Slovenska se v sedmdesátých letech spojila pod hlavičku Agrokombinátu Slušovice. Inspirováni příkladem Tomáše a Jana Antonína Bati z nedalekého Zlína, pod vedením Františka Čuby, se jim dařilo vytvářet malé inovativní týmy, vyrábět nedostatkové zboží, bohatě obchodovat se západem a současně být výkladní skříň československého socialistického zemědělství. Ve velkém vyváželi telata, extrakty do sirupů nebo hnojivo. Za ně přiváželi státu tolik ceněné devizy a součástky, ze kterých montovali první počítače. Zaměstnanci měli dobré platy, chodili nakupovat do obchodů Kvatro, což byl slušovický Tuzex, spořili ve vlastní bance, a ze Slušovic ke Zlínu vedlo několik kilometrů dálnice postavené z peněz družstva.

Roland Barthes kdesi napsal, že zázračnost fotografie nespočívá jen v tom, že kopíruje realitu, ale především v tom, že vyznačuje minulou realitu. Síla autentičnosti převyšuje sílu prezentace. Fotografie jsou časové konzervy; útržky minulosti absurdně trčící v přítomnosti, pokud pro ně nenajdeme patřičný kontext.

Nejdříve jsem zkoušel využít zkušenost a metodologii historika umění a rekonstruovat diafony, pro které byly tyto diapozitivy původně určeny. Scénáře k nim se ale dochovaly velmi torzovitě. Začal jsem tedy s fotografiemi pracovat volně a poskytovat jim nové kontexty. Obrazy samy vyvolávají nepochybně silnou nostalgii, proto se snažím vedle toho odkrývat různé strategie dobové propagace. Pouhým poskytnutím nového kontextu se nepřebije to, co fotografie zobrazují, ale nabízí se dvojitý čtení: můžeme sledovat různé systémy zobrazování a strategie propagace, které byly při jejich vytváření užívány. Fotografie nesou bohaté odkazy na tehdejší dobu i strategie tehdejší reklamy: střední formát negativu, efektní filtry, modelky ze sousedství, zvláštní způsoby inscenace. Fotografie vytvořil v letech 1978–1989 zlínský reklamní fotograf Jan Regal. Doplnují je další práce, které byly vytvořeny v dnešních Slušovicích, a to v bezprostřední návaznosti na tento archiv.

Tomáš Pospěch

Tomáš Pospěch (*1974 v Hranicích) je fotograf, historik umění, volný kurátor. Vystudoval Institut tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě (1992–1998), dějiny umění na Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci (1992–1995) a na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (1995–1999). V letech 2009–2013 absolvoval doktorandské studium na ITF FPF SU v Opavě a stáž v Ateliéru multimediálních konfrontací u Jiřího Davida na VŠUP v Praze (2011–2012). Je autorem více než dvaceti knih. Za svou volnou tvorbu získal hlavní cenu Sittcomm Award 2006. Od roku 1997 působí jako pedagog na Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě.

„Sonic Activity: Prague“ Simon Whetham

5.2. – 20.2.

Vernisáž: 4.2. - 18:00

4 kanálová zvuková instalace je inspirována poklidnou atmosférou galerie a celého okolí. Autor v kompozici použil koláž z nahrávek běžných zvuků interiéru galerie, ze záznamů ruchů v tvůrčí dílny a z koncertu. Autory nahrávek jsou účastníci dílny poslecho-
vých cvičení, stavby mikrofonů a nahrávání v terénu.

Simon Whetham je britský zvukový umělec a performer. Během posledních devíti let rozvíjel práci s terénními zvukovými nahrávkami jako s výchozí surovinou hudební kompozice. Jedná se nejčastěji o zvuky životního prostředí (ať přírodního nebo industriálního), které zachycuje takovými metodami a technikami, aby dosáhl specifických nebo nečekaných zvukových jevů.

Odtržením zvuku od jeho přirozeného zdroje a jeho (často značným) zesílením, se zvuk abstrahuje - je nám sice ještě známý, ale je už součástí jiného než běžného předmětného světa.

Autor děkuje za nahrávky účastníkům dílny: Eduard Bakalář, Jan Franc, Michal Zbořil, Katarína Gatialová, Helena Jiráková, Jana Kneschke, Nicole Palenska, Fortuna Hernandez, Paulina Dobosz, Michaela Doležalová, Tomáš Tetiva

Simon Whetham prezentuje v poslední době svou práci se zvukem v podobě performancí nebo zvukových instalací, kde se prostor samotný a objekty v něm stávají hudebními nástroji. Jeho nahrávky vyšly u řady hudebních vydavatelství. Pořádá dílny terénního nahrávání, aktivního poslechu a stavby kontaktních mikrofonů. Projekt „Active Crossover“ podporovaný Arts Council England a PRS for Music Foundation zahrnuje zvukové instalace, performance, spolupráci s lokálními umělci a zvukové dílny. Uskutečnil je ve Velké Británii, Estonsku, Argentíně, Chile, Kolumbii a Austrálii, připravuje se v Německu a v Norsku.

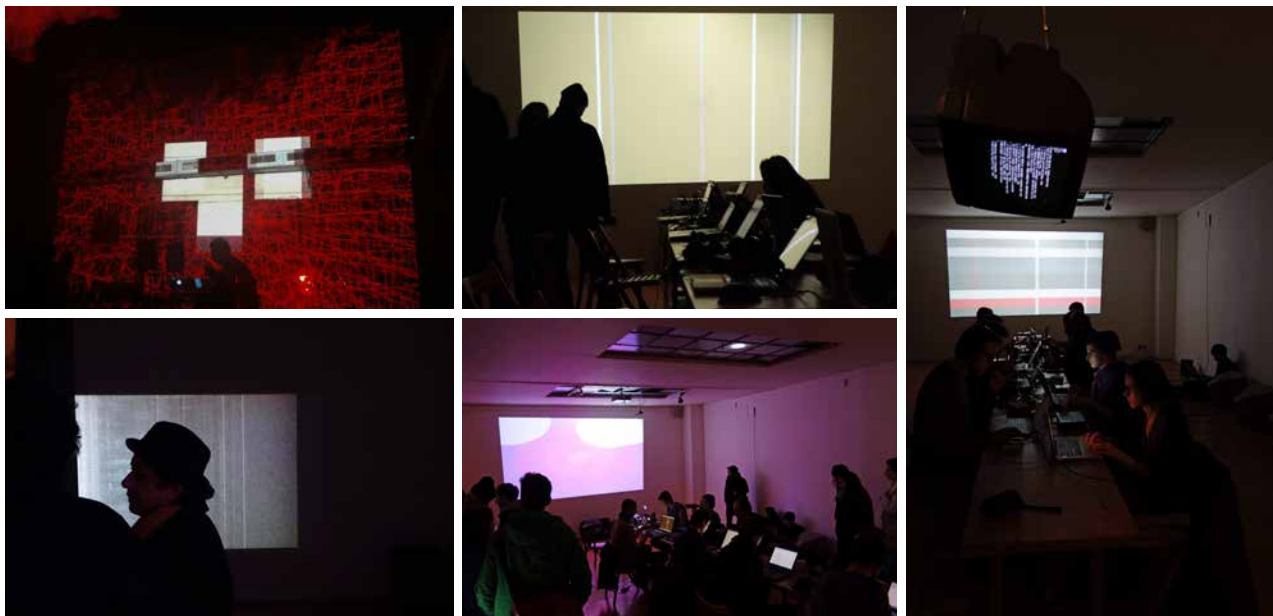
Výstava a dílna jsou součástí tvůrčího pobytu v rámci programu rezidencí Open Studios v Galerii Školská 28.

Kolektiv

Kurátor: Kryštof Pešek

27.2. – 20.3.

Vernisáž: čt 26.2. - 18:00

„Kolektiv“ je výstavní koncept kurátora Kryštofa Peška připravený pro otevřenou platformu Kolektiv. Členové se v galerii v průběhu trvání expozice v daných dnech (27.2. 6.3. 13.3.) setkají a instalaci promění. Tato setkání mají formu veřejného vystoupení, do kterého se mohou zájemci aktivně zapojit, a výsledkem bude nestabilní autonomní instalace v procesu změny.

Kolektiv je otevřená platforma pro spolupráci autorů algoritmických vizuálů a elektronických hudebníků. Vychází z tradice tzv. „live coding“, umělecké formy postavené na psaní kódu v reálném čase a na vytváření nástrojů pro zvuk a obraz během představení. Kolektiv pořádá série improvizovaných performativních situací, které mají proměnlivý formát, v rozmezí koncertního vystoupení po instalaci v galerijním prostoru.

Kolektiv spojuje hravý přístup k technologiím, k uživatelským prostředím a hlavně důraz na živou tvorbu zdrojového kódu nástrojů. Živé programování přechází k improvizaci, kdy každý účastník vstupuje v reálném čase na principu technologické i sociální zpětné vazby do projevu ostatních. Složení Kolektivu je proměnlivé a otevřené pro zájemce o spolupráci.

Pod značkou Kolektiv vystupují například Michal Cáb, GND, Kryštof Pešek, Jáchym Pešek, Jiří Rouš, Georgij Bagdasarov, Sara Pinheiro, Martin Blažiček, Petr Zábrodský, Alexandra Timpau, Jonáš Svatoš. Složení se při každém vystoupení proměňuje a pohybuje se mezi čtyřmi až dvanácti hráči.

Akce pro veřejnost: 27.2, 6.3, 13.3.

dílna: 010101- tůů-blikblik (pro děti od 6 do 12 let): 14.3. od 10 do 13h

Poslední akce Kolektivu:

19/12/2014 ČT Brno

04/12/2014 PAF Olomouc

29/11/2014 NEXT Bratislava, SK

09/11/2014 GAMU, Praha

30/08/2014 Prádelna Bohnice, Praha

01/07/2014 GAMU, Praha

18/07/2014 Projektplus Nádraží Holešovice, Praha

31/05/2014 Galerie Fedinanda Baumanna, Performance festival

Na hranici - Grenznah

Kurátoři: Miloš Šejn, Tomáš Černý, Pavel Storch

27.3. – 24.4.

Vernisáž: čt 26.3. - 18:00

Výstava "NA HRANICI – GRENZNAH" je svým způsobem jubilejním ohlédnutím za výsledky práce řady českých, německých, rakouských, francouzských a japonských umělců, vztahujících se ke zcela určitému místu v krajině. Topos je tu historické místo Tummelplatz uprostřed šumavského pohoří a Bavorského lesa, plné prameniště, skalnatých výchozů a neprostupných houštin či lesních trosk. Od sedmdesátých let dvacátého století je území prohlášeno přísně chráněnou zónou a velmi rychle nabývá charakteru pralesa. A nebo nám prales pouze připomíná? Také to je otázkou, jíž si každý z přítomných autorů nutně musel a musí klást. Nehledě samozřejmě na formy nalézání konkrétní řeči zvoleného výtvarného jazyka, od prostého spočívání a bytí v krajině, až po možné nuance osobních expresí a všech představitelných způsobů sdílení – dotykem, záznamem, transformací viděného, slyšeného a cítěného.

Miloš Šejn

Vystavující: Tomáš Černý, Michala Dašková, Kateřina Dobroslava Drahošová, Christina Frank, Lenz Geerk, Petr Gruber, Eva Jaroňová, Helena Jiráková, Bastian Kalous, Pavlína Komoňová, Petr Košárek, Olga Alia Krulišová, Karel Kunc, Radek Květoň, Dominik Lang, Matěj Lipavský, Aleš Loziak, Tammo Lünemann, Gabriela Marková, Pavel Matoušek, Helena Neubert, Eva Nováková, Eva Pejchalová, Simon Pfeffel, Anna Pleštilová, Alena Plíhalová, Markéta Prášková, Rudolf Samohejl, Julia Schmölder, Aneta Šebelková, Nikola Šéřrová, Miloš Šejn, Adéla Součková, Pavel Storch, Lenka Štukhejlová, Kateřina Sudolská, Adéla Taubelová, Johanna Tauber, Radka Tippmanová, Akiko Ueda, Markéta Vacková, Ján Valík, Baptiste Vandaele, Robert Vanis, Eliška Vaňková, Marie Vránová, Stefanie Weigl, Benjamin Zanon, Barbora Zava, Jan Zdvořák

NA HRANICI – GRENZNAH je studentské výtvarné sympozium věnující se tématice volné přírody - „divočiny“. Název je odvozen od místa, kde se již šestým rokem odehrálo, v česko-německém pohraničí v NP Bayerischer Wald, tedy Bavorském lese. Stejnomená výstava pod kurátorským vedením organizátorů sympozia Tomáše Černého a Pavla Storcha a jejich dlouhodobého spolupracovníka Miloše Šejna představuje souhrnné ohlédnutí za uplynulými ročníky. Současně však autorům i divákům přináší prostor k úvahám nad vývojem tohoto projektu v dalších letech a řadou dalších souvislostí spojených se současnou problematikou vztahu člověka a životního prostředí.

Doprovodný program: Mezioborová prezentace - Na hranici – interpretace divočiny z pohledu umění a vědy - 16.04. v 18:00

Finanční podpora: NP Bayerischer Wald, Česko-německý fond budoucnosti

In and Out

Jasmine D. Armstrong, Baillie Vensel a Yeoryia Aslanidou

Kurátor: Michal Kindernay

29.4. – 3.5.

Vernisáž: 29.4. - 18:00

Výstava mezinárodních studentů katedry CAS + host z katedry FOTOGRAFIE FAMU

Práce Jasmine D. Armstrong, Baillie Vensel i Yeoryia Aslanidou spojuje soustředěný přístup k tématu a hluboké osobní zaujetí. Všechny tři mladé autorky pracují velmi intuitivně, napříč médii a prezentují v galerii určitý stupeň procesu dlouhodobě zkoumaných a citlivých témat.

Jasmine D. Armstrong se ve videu *On the out* věnuje diskriminaci černochů a rasistickým aspektům násilností. Od možnosti efektní imerzivní instalace nakonec ustoupila a soustředila se na konstrukci videa z působivých nalezených video materiálů z amerických televizních zpráv. Ty jsou na sebe vrstveny a doplněny autorskými gesty, aktivním prohledáváním blogů a tweetů. Dění na obrazovce laptopu je citlivě zaznamenáno s doprovodem zvuků prstů po klávesnici. Videu dominuje výpověď černochoa odrážející rasistické zlo zrcadlem angažované pouliční performance.

Baillie Vensel zkoumá zvukové prostředí a jeho rezonanční kvality jako prostředek komunikace mezi svým osobním světem a divákem / posluchačem. Sonická forma naplňuje místnost galerie i prostor autorčina zkoumání. Osobní vzpomínky jsou zde emotivně zpřítomněné a mediací zvuku v prostoru dochází k obnově duševní rovnováhy, či možná k pozvolnému mizení vzpomínek a transformaci. Baillie odkazuje na slavné dílo "I Am Sitting in a Room" Alvina Luciera. Zvuk jako dočasné médium, které se v čase neustále proměňuje a zároveň se zapisuje do paměti prostoru.

Yeoryia Aslanidou vytváří mapy cest ze skutečných míst do míst mentálních, kam médium fotografie nedosáhne. Interpretace cesty do Nepálu, v doprovodu čtyř hlavních Jungových archetypálních postav, autorka rozvíjí ve čtyřech imaginárních mapách, v kterých lze nalézt osvícení.

Během vernisáže vystoupí Alexandra Cihanská Machová a Adéla Kudlová

Píseň pro hlas a audiovizuální doprovod - Nejdřív se vynoří zvuky. Chvilí jsou něčím jiným - proměna reality. Oční víčko jako hranice mezi dvěma světy. Na vnitřní straně vnitřní projekce a světlo proniká malou škvírkou.

Organizuje FAMU, Centrum audiovizuálních studií a CAS International program ve spolupráci s CET/FAMU International a galerií Školská 28

Absolutní sluch

Guy Goldstein

7.5. – 28.5.

Vernisáž: 6.5. - 18:00

Kurátorka: Karina Kottová

performance na vernisáži: Guy Goldstein & ba:zel / Dan Vlček, Ewelina Chiu

Sluch je sférický, zrak směrový. Sluch se ponořuje do svého předmětu, zrak mu dává perspektivu. Zvuk přichází k nám, ale zrak cestuje směrem k objektu. Sluchový aparát je zaujat vnitřkem, zatímco pro zrak je důležitý povrch. Sluch je spojen s fyzickým kontaktem se světem, zrak vyžaduje zaujetí odstupem...

Jonathan Sterne, *The Sound Studies Reader* (Abingdon: Routledge, 2012)

Samostatná výstava izraelského umělce s českým původem, Guye Goldsteina, představuje svébytný přístup k tématu vizualizace zvuku a sonifikace obrazu. Goldstein ve své instalaci spojuje jemnou kresbu s mnohavrstevnatou prací s audiovizuálními nástroji. Přitom nezkoumá jen vztah mezi výtvarným uměním a hudbou nebo zvukem: do vysoce estetického, ale také po intelektuální stránce sofistikovaného diskursu zve také pojmy jako je plocha a trojrozměrnost, světlo a tma, barva a prázdno, pozitivní a negativní, pozorování a akce.

Klíčem ke čtení, shlédnutí nebo možná zaposlouchání se do této instalace je série kreseb nazvaná *Partitura pro modrý zvuk* (2013). Abstraktní kompozice redukuje barevnou paletu na černou a modrou, zatímco jejich tvary naznačují sonické a rytmické komponenty. Mohou být natolik analogové, jako je zvuk tužky, která na bílý papír kreslí sérii jemných linií, nebo grafitové tyčinky, jejíž prašné proporce vytvářejí celistvé černé plány a zakřivené značky vyvolávající vidinu rychlých i plynulých pohybů umělcovy ruky. V některých případech je tvorba těchto specifických vizuálních skladeb mechanizována včleněním vrtačky, do které jsou namísto vrtáků vloženy tuhy. Proces „nahrávání“ nahrazuje kopírování a přetisk částí obrazu na jiná místa za pomoci lepivého vinylu. Navzdory těmto „řemeslným“ metodám ale kresby evokují poněkud syntetický, až digitální dojem: jejich výsledná podoba připomíná estetiku ekvalizérů nebo vizualizací, se kterými pracují softwary na zpracování zvuku.

Tato dvojitá skutečnost iniciuje sérii reinterpretací a manipulací, které umělec následně podniká. K samotnému „psaní“ kreseb Goldstein přistupuje podobně komplexním způsobem a s citem pro vnitřní strukturu, jako v případě zápisu hudební skladby. Kresby potom „čte“ skrze živé performance nebo je překládá do video-animací. Jejich zvuk ale opět zachycuje, tentokrát do spektrografických tisků, za použití softwaru odvozeného od funkce starého ruského stroje, který umožňoval vizuální přepis zvukových vln. Tato fáze uzavírá pomyslný vztahový kruh a znovu jej otevírá novým interpretacím diváků či dalších umělců. Přestože se tyto zákulisní procesy mohou jevit poněkud komplikovaně, působení děl je ve výsledku čitelné bez zprostředkování, dostupné pouhému oku či uchu. Ve chvíli, kdy ponecháme technické aspekty stranou, se instalace jeví spíše jako emocionální cesta, audiovizuální vesmírná odysea: Goldstein, i když po svém, cestuje zároveň po boku tradice umělců, kteří zkoumají mezižánrové a mezismyslové prožitky, aby odhalili něco ze vznešenosti, naléhavosti, záłudnosti i vlídnosti vesmírů, na nichž se podílíme.

Karina Kottová

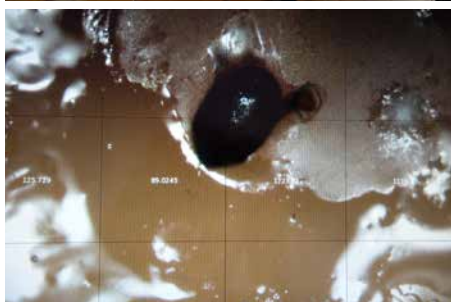
A State of Stability

Gert Aertsen, David De Buyser

5.6. – 25.6.

Vernisáž: čt 4.6. - 18:00

Kurátor: Michal Kindernay

Projekt vlámských umělců Gerta Aertse a Davida de Buysera *A State of Stability* je výzkumem a uměleckou interpretací vnímání času prostřednictvím zvuku, světla a pohybu. Nezávisle na filozofických definicích času existuje něco jako jeho "provozní" definice. Jednotku času určuje několikanásobné pozorování opakujícího se jevu (tak jako den a noc určuje východ a západ slunce). Variace přírodních cyklů jsou však často nepředvídatelné a nestálé a dlouhodobě formují výsledná umělecká díla prostřednictvím technologických přístupů umělců. Interakce je v tomto případě mnohdy téměř nezaznamatelná. Setrvává mezi stavem (state), tj. postavením či způsobem existence v přítomném čase a stálostí (stability), kdy se pravděpodobně nic nepohybuje či nemění, kdy si je objekt schopen udržet rovnováhu či obnovit svoji původní pozici. Poslední verze projektu, která byla nedávno představena na festivalu Alotof v Bruselu, zaznamenává cyklické události v "dynamickém" vnímání času městského prostředí. Prototypy objektů a interaktivních nástrojů byly instalovány přímo v ateliérech umělců, po dobu festivalu přístupných veřejnosti.

Gert Aertsen adjustuje svoji instalaci *Aargh* do prostorové situace galerie Školská 28. *Aargh* je systém hlasového ústrojí, který zahrnuje celou řadu hlasových rezonátorů, píšťalek a plátků. Hlasy pronikají ze štěrbin a větracích šachet do tichého galerijního prostředí z rušného městského ambientu. Dílo je inspirováno slavným vynálezcem a umělcem Wolfgangem Von Kempelenem, který se zabýval vývojem přístroje napodobujícího lidský hlas. *Aargh* bylo představeno vloni se speciálními nástroji umístěnými ve ventilačním systému výškové úřednické budovy Overtoon v Bruselu a větrná energie tak "promlouvala" k obyvatelům budovy.

David De Buyser představuje dvě zvukové instalace. *Fetish*, který je postmoderním totemem, interaktivní zvukovou sochou generující zvuk v závislosti na intenzitě světla. A bio elektronický syntetizér *Fungus-Box*, který hraje dle růstu plísníových kultur.

Výstava *A State of Stability* je připravena ve spolupráci se spolkem yo-yo.

Rezervace Československo

(když cizí pes močí na tvé týpí, nepřestávej kouřit)

kurátorka: Veronika Resslerová

3.7. – 24.7.

vernisáž: Čt 2.7. - 18:00

Doprovodná indiánská třídní dílna s Čikalou a Tazim pro děti ve dnech 7. - 9. července.

Výstava přibližuje prostřednictvím rozhovorů, sestřihů amatérských dokumentárních videozáznamů a fotografií převzatých z osobních a kmenových kronik život nenápadné skupiny českého disentu - subkultury "českých indiánů" - v období na konci socialistického režimu. Autoři snímků nezaznamenávali historii táboření systematickým způsobem a videokamera ani fotoaparát nepatřily do běžné výbavy indiánského táborníka; kroniky jsou spíš nahodilou, občas nechronologickou směsí fotografií, zápisů a poznámek různých autorů. Z dochovaných materiálů bychom mohli tehdejší táboření českých indiánů chápat jako formu experimentální archeologie nebo living history; na rozdíl od těchto podob rekonstrukce dřívějších historických období přerůstá ale české táboření v indiánském stylu ve specifický komplexní způsob života, kde se mísí tradiční prvky kultury Indiánů Severní Ameriky s indian hobbysmem jako prostředkem úniku z normalizované společnosti. Fenomén táboření v indiánském stylu byl rozšířený také v bývalé NDR, Maďarsku, Polsku a Rusku. Zatímco v NDR byli příslušníci indiánské subkultury trvale monitorováni státní policií, v Československu sice nebyli pod trvalým dohledem, ale na tábořištích probíhaly náhodné kontroly a střety kvůli oděvu nebo nepovolenému táboření byly poměrně časté.

Vystavené fotografie pocházejí z osmdesátých let, z doby, kdy vzniká největší počet českých a moravských indiánských kmenů (mezi nimi i legendární pražský Bílý Wampum, proslulý ortodoxním stylem táboření a nekompromisním používáním autentických materiálů a postupů), a tvoří svéráznou směs různých fotografických stylů: náhodných záběrů z táborů, snímků typických spíš pro rodinná alba i aranžovaných fotografií s ambicí dokumentovat realitu českého táboření v indiánském stylu, jejíž vizuální podoba je inspirována několika málo v té době dostupnými zdroji – indianistickou literaturou, často rozšiřovanou jako samizdaty, nebo artefakty etnografických muzeí.

Na nejzajímavějších snímcích se objevují přejeté indiánské prvky v reáliích normalizačního socialismu a nutí nás k úvahám o proměnlivosti identity vzhledem k odlišným vizuálním kulisám a také o emocionálních, sociálních, případně politických potřebách, které přenos kulturních vzorců Indiánů Severní Ameriky do Československa osmdesátých let naplnil.

Materiály byly převzaty z kronik Bílého Wampumu, Čikaly a Taziho.

Poděkování Wabašovi, Čikalovi, Tazimu, Tonweyiovi a Ištawin za pomoc při přípravě výstavy a poskytnuté materiály. Technické řešení Martin Blažiček.

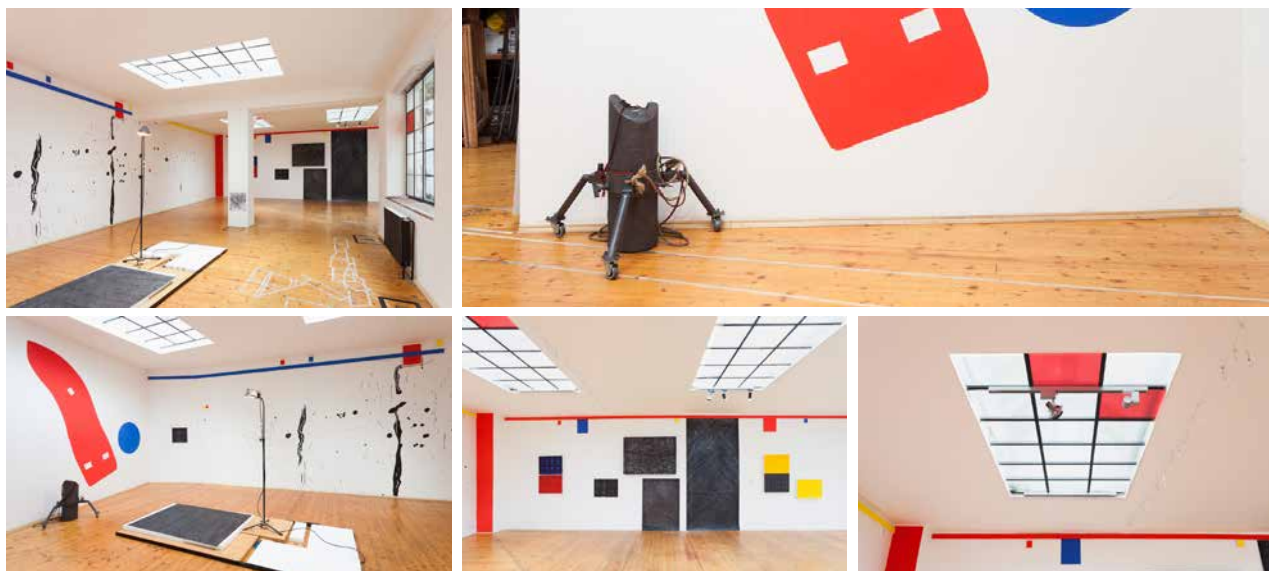
To samo / Itself

Morgan O'Hara

kurátoři: Miloš Vojtěchovský a Daniel Vlček

3.9. – 25.9.

vernisáž: 2.9. - 18:00

Morgan O'Hara v galerii Školská po celý srpen, kdy byla na rezidenčním pobytu v Praze, bydlela a využívala ji jako studio. Zajímavé je, že statisticky byl tento srpen prý nejteplejším a nejsušším měsícem v historii, tedy od roku 1880, kdy začaly být teploty a vůbec meteorologická data zaznamenávány. Pro pražský pobyt si Morgan připravila určitá východiska a s těmi vstoupila i do dialogu s prostorem. Ve hře byly různé jeho kvality včetně architektonického tvaru, akustiky, celého okolí, minulosti, sociálních vztahů, topologie a planetárních fenoménů jako střídání dne a noci v podobě měnícího se světla a teploty.

Pro artikulaci rozhovoru s prostorem hrálo důležitou roli rozhodnutí převrátit standardní vztah umělce k výstavnímu prostoru a celé instituci. K tomu slouží upoutání pozornosti diváka na to, co obvykle "nevidíme", protože jde jen o pozadí, o referenční pole pro artefakt. Morgan zaujaly stopy, nebo zprávy o minulých výstavách na zdech. Dřevěná podlaha a podlaha dvorku posloužily jako matrice několika rozměrných grafitových frotáží, O'Hara také zaznamenávala orchestraci světla pomocí pásky a čísel. Pro její estetiku je zde poměrně překvapivě použita barva: červená, žlutá a modrá, sloužící k zvýraznění několika architektonických elementů interiéru.

Práce O'Hary rezonuje v českém prostředí (a pochopitelně i mezinárodně) od začátku 90 let. V první řadě prostřednictvím pokračující série Live Transmissions. Tyto "bezdrátové" portrétní performance vyjadřují autorčiny percepční schopnosti vnímat a reflektovat prostředí, ve kterém se nachází. Kresby několika hrotů tužek na papíře, (používá většinou oboustrannou kresbu) vznikají s minimálním zpožděním v „reálném čase“. Jejím předmětem jsou pozorování a interpretování nejrůznějších lidských činností.

Tato tvůrčí metoda je v českém prostředí blízka práci autorů jako jsou například Olga Karlíková, Dalibor Chatrný (se kterým M.O. několikrát spolupracovala), Milan Maur, Vladimír Kokolia, nebo například kresby větrem Vladimíra Merty. Prostřednictvím lehkých a pohotových pohybů hrotu tužky na ploše papíru O'Hara zaznamenává a zviditelňuje situace, procesy a události v čase a v prostoru. Často se soustřeďuje na pohyb, někdy i na zvuk. Její kresby a nástěnné malby pro konkrétní prostory překračují kategorie jako abstraktní, konkrétní či figurální. Nabízejí okamžitý "přepis" jednoho prostorového a časového významového rámce, promítnutého do jiné roviny. Live Transmissions jsou součástí instalace v podobě série z pobytu v papírně Velké Losiny a zvukových záznamů ambientu vystavených v galerii Díra.

Artist's statement:

Základní koncept instalace je poměrně jednoduchý: sám prostor Školská 28 je uměleckým dílem. Vizuálně jsem pojednala tento prostor jemnými intervencemi: černou a bílou barvou na stěnách a podlahové krytině v podobě zvýrazněných jizev, značek, retuší a prohlubní, zanechaných po předcházejících instalacích. Dalším zásahem je použití tří základních barev. Abych upoutala pozornost diváka k tomu, co zde je a co zde bylo, snažila jsem se soustředit na to podstatné a vyloučit vše, dotýkající se exprese, nápodoby, figurace nebo dokumentace. Snažila jsem se obnažit vše, co slouží pro vystavování uměleckých děl. Tentokrát se sama Školská 28 stala uměleckým dílem, pokud je něco podobného vůbec nutné.

Morgan O'Hara, srpen 2015 Praha

Tvůrčí pobyt a výstava jsou připraveny ve spolupráci a s podporou nadace Agosto Foundation.

Zvláštní poděkování: Ruční papírna Velké Losiny a.s. a všem dobrovolníkům, kteří pomohli při přípravě výstavy.

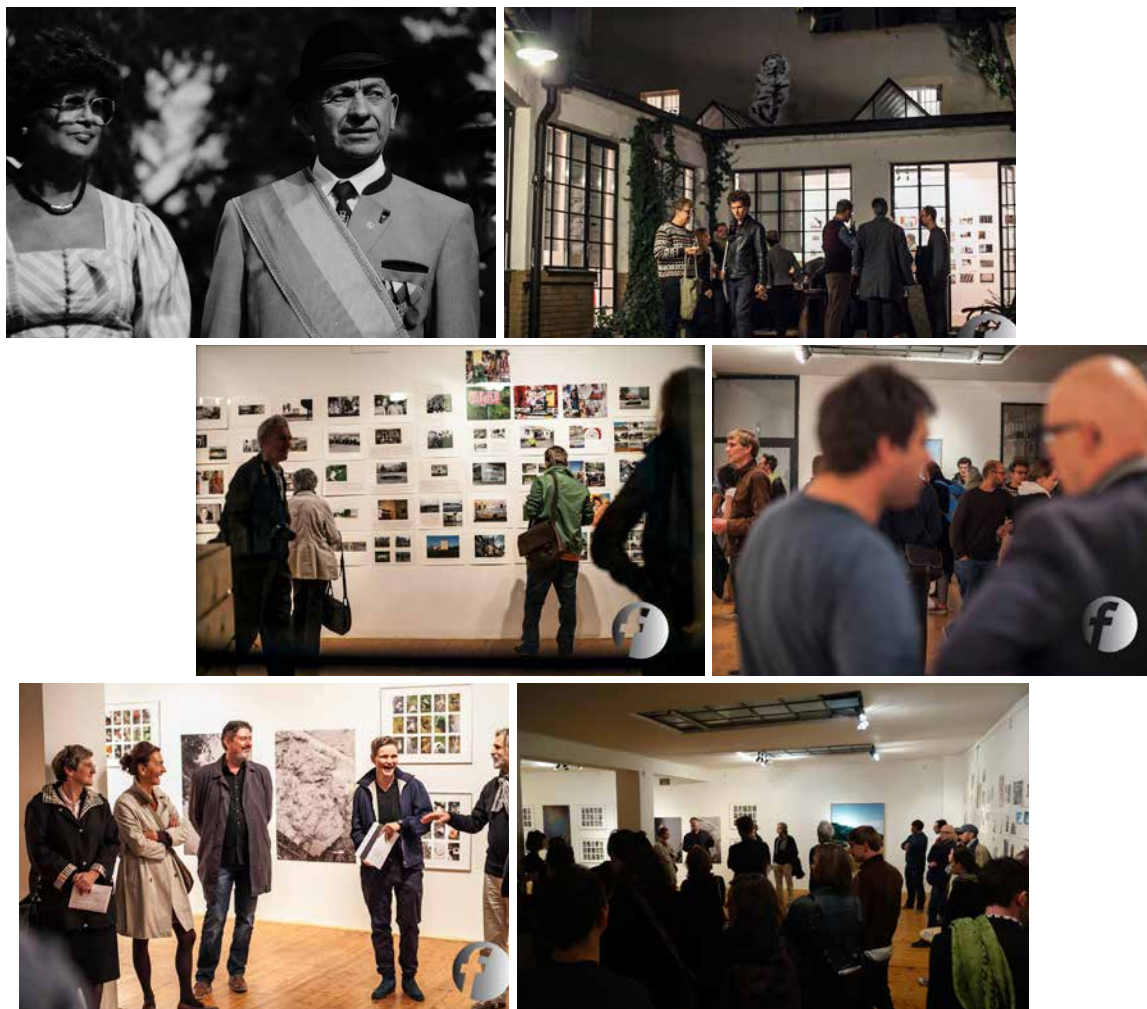
What Was Documentary Is Now Something Else

Philip Gaißer, Michael Höpfner, Helmut & Johanna Kandl, Stephanie Kiwitt, Markus Krottendorfer, Tatiana Lecomte

Kurátor: Reinhard Braun

2.10. – 31.10.

Vernisáž: 1.10. - 19:00

Krise dokumentu, formulována v době, v níž je produkováno a do oběhu uváděno více fotografií než kdy dříve, možná souvisí s jinou krizí, trvající minimálně stejně tak dlouho – s krizí platných politických, sociálních a ekonomických dohod. Jestliže vytváření závaznosti ve vztahu k současným událostem se zdá být přinejmenším obtížné, nabývá pak na významu jistý druh „archeologie“ současnosti. Dokumentární fotografické praktiky pak již nelze chápat jako – více či méně reflexivní – zobrazovací praktiky. Neodbytně se nabízejí další otázky spojené s měnícími se podmínkami jejich vznikání a jejich závislosti na dějinách, vědění, paměti, identitách, místech či násilí. Možná, že z obrazů pak musí vyplnout na povrch něco, o čem dnes ještě přesně nevíme, jak bychom to měli označit, něco jiného/ something else...

Výstava má tři části probíhající paralelně ve Fotograf Gallery, Galerii Školská 28 a v Rakouském kulturním fóru v Praze.

Výstavy se konají v rámci Festivalu Fotograf #5 – „Dokumentární strategie“.

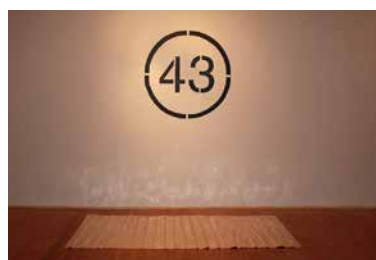
V nepřítomnosti

Patricia Bentancur

13.11. – 3.12.

Vernisáž: Čt 12.11. - 18:00

Kurátorka: Clio E. Bugel

Podle zákona nesmí být ve většině států nikdo souzen v nepřítomnosti. Také se říká, že mlčení znamená souhlas. To znamená, že soud nesmí probíhat v nepřítomnosti obžalovaného, protože by se nemohl hájit. Ve skutečnosti ovšem všechno, co si myslíme o lidech, aniž bychom jim dali možnost se k tomu vyjádřit, je subjektivní a do určité míry povrchní. Posuzujeme lidi na základě toho, co vidíme. Podle toho co vyvozujeme z toho, co vidíme, a toho, co víme, nebo jsme se dozvěděli za jiných okolností a na základě předchozí zkušenosti. Zkušenosti, která je třeba podobná, ale nevyhnutelně odlišná. Chceme-li opravdu jiného člověka poznat, musíme s ním rozmlouvat a přiblížit se k němu. A k tomu je třeba se vzdát čisté subjektivity, zbavit se na chvíli našich jistot, úsudků a předsudků. Výstava *In the Absence* je právě o takových míněních, stereotypch a osobních rozporech, které mají rezonanci i ve společenské sféře.

Patricia Bentancur tematizuje ve své práci obavy, které jsou zdánlivě velice osobní, dokonce banální. Její přístup není ani zatěžkaný, ani nezávazný a formálně se může její práce vlastně zdát příliš úhledná a estetizující. Fotografie i videa jsou formálně bezchybná - ručně tkaná hedvábná plátina jsou pojednaná zlatem na bavlněném papíru. Také objekty zhotovené z lidských vlasů a bronzových a zlatých vláken působí přitažlivě, a vzhledem ke své zjevné a obsesivní spojitosti s estetickým velmi precizně. Proto výstava *V nepřítomnosti* vyžaduje od diváka dostatek času a trpělivosti. Objekty a obrazy aspirují na vizuální vnější dokonalost, ale opakují se zde řada motivů banalit, situací a každodenních jevů, které v okamžiku, kdy jsou vytrženy ze zažitého kontextu, ztrácejí nádech triviálnosti a nesou intenzivní symbolický náboj a silnou společnou souvstažnost.

Patricia Bentancur (žije a pracuje v Montevideu v Uruguayi) je umělkyně a kurátorka, studovala Fakultu architektury v Montevideu, Vysokou školou architektury v Madridu a New York University. V rámci výzkumného Fulbrightova akademického programu se specializovala na architekturu a současné umění a prováděla výzkum v Guggenheim Museum, Media Arts Center a New Museum of Contemporary Art v New Yorku. Jako umělkyně působila v Atlantic Center for the Arts / ACA-USA.

Jiříčka & Ježek: Jak se dělá počasí

Bouře v galerii Školská 28
inspirováno Zdeňkem Koškem

8.12. – 10.12.

Vernisáž: Út 8.12. - 18:00

Ženský – ptáci – bouře – hlášení počasí – rosný bod – Gott – dub – Skřivánek - R=17 – vše se skládá z tečky a čárky.

Dílo Lukáše Jiříčky a Martina Ježka se zvukem a obrazem přibližuje unikátnímu magickému myšlení malíře s psychiatrickou zkušeností Zdeňka Koška a překládá jej do filmového a fotografického média, které je v galerijním prostoru rozloženo na jednotlivé pásy a obrazy. Pro samotnou strukturu kompozice je zásadní Koškova kresba – jedna z jeho map počasí, která byla použita nejen jako partitura zvukového díla, ale i jako přímá inspirace části sonického univerza v intencích Koškovy specifické „kabal“ založené na pozorování počasí, letu ptáků, znalosti chemie a matematiky, propojení typografie s matematikou a barvami nebo na sexuální imaginaci, vytvořené i z lidských hlasů čtyř různých charakterů. A možnosti náhody, která vlastně neexistuje. Ve svém zvukově-obrazovém plánu vychází dílo z interpretace Koškových „map počasí“ plných časových údajů a poetických řetězců slov, údajů o meteorologických podmínkách, názvech měst či interpretací počasí jako milostného aktu, gest lidského těla nebo mentálních projevů.

Autoři projektu:

Lukáš Jiříčka a Martin Ježek

Hlasy: Zdeňk Košek, Jaromír Typlt, Rado, Anna Kroupová, hlas v telefonu

Hudební interpretace: David Danel (housle), Jan Bierhanzel (perkuse)

Technická spolupráce: Tomáš Procházka

Projekt Bílý nástěnka 2015

Jakub Rajnoch a Jiří Mrákota: Myšlenky týkající se nástěnky jako objektu, který, bez ohledu na to zda plní svoji funkci, má svůj intimní prostor, který byl dosud ignorován či nepozorován (Když jsem byl malý, bál jsem se prostoru za postelí)

05.02. – 04.04.

Stefan Weisser: noční pták na noční pták

10.04. – 15.05.

Craig McNulty: Images of fire

24.05. – 30.08.

Philip Gaißer: What Was Documentary is Now Something Else

01.– 31.10.

Galerie Díra 2015

08.01. – 04.02.

The Desert Winds (Stop the Metal Rusting) - Simon Whetham

05.02. – 13.03.

Voda zaplní halu - John Hopkins, neoscenes

14.03. – 19.04.

Between Z'ev

24.05. – 03.07.

Snorescape DinahBird

03. – 24.07.

„Žijeme akorát v jinejch kulisách“

04.09. – 25.09.

Papírna Velké Losiny 2015 - Stanislav Abrahám, Morgan O'Hara

29.09. – 30.10.

Glass Music #5 - George Cremaschia

01. – 30.11.

Why Is Autumn the Only Season With Two Names? - Jan Sůsa

13.12. – 29.01.

Pocta Osudu - Miro Tóth, Petr Vrba

Galerie Školská 28 2015

koncerty
performance
autorské prezentace
projekce
dílňy
komponované pořady

Tiziana Bertoncini (housle) & Thomas Lehn (analog synth)

Lucie Páchová/Michal Zbořil/Pavel Zlámal

Čt 15.1. - 19:30

Osobitý rys spolupráce Tiziany Bertoncini a Thomase Lehna tvoří alchymie setkávání klasického a elektronického nástroje. Bertoncini a Lehn se pohybují na území abstrakce, jejich přístup ke zvuku je současný. Ovšem jejich úvahy o hudbě jsou klasické, protože se v principu zakládají na napětí - uvolnění, přeryvu, intenzitě a expresivitě ve všech ohledech. Duo Lehn/Bertoncini doplní trojice domácích improvizátorů, jež kromě jiného spojuje Pražský improvizacioní orchestr, jehož jsou nedílnou součástí. Lucie Páchová, kromě svého vokálu, pracuje s různými a různě amplifikovanými objekty, Michal Zbořil moduluje své analogové syntezátory a Pavel Zlámal hraje na saxofony a klarinetu všech velikostí. Premiérově jsme vystoupení tohoto elektroakustického tria mohli zažít během letošní Alternativy.

Tiziana Bertoncini a Thomas Lehn spolupracují již od roku 2002. Odlišné povahy zvuku, vlastností a dějin houslí a analogového syntezátoru mohou připomínat spor. Nicméně dochází spíše k jakési zrcadlové hře, v níž se role obou nástrojů neustále proměňují.

Jich první CD Horsky Park vyšlo na jaře 2011 na britském labelu Another Timbre.

Kromě svého dua spolu hrají také ve větších uskupeních, jako např. v mezinárodním ensemble]h[hiatus, který se zaměřuje na improvizaci a interpretaci současné vážné hudby a často hostuje na festivalech současné hudby, kde premiéruje skladby autorů jako Vinko Globokar, Peter Jakober a Jennifer Walshe.

Koncert se konal ve spolupráci s Goethe institutem a Italským kulturním institutem v Praze.

Tomáš Pospěch - komentovaná prohlídka

a křest knihy Imricha Vebera BLOK 62

St 21.1. - 18:00

Autor aktuální výstavy Sluneční město v Galerii Školská 28 Tomáš Pospěch představí fotografický archiv Agrokombinátu Slušovice, ze kterého ve výstavě vychází, a další práce, kde jej interpretuje.

Během večera bude uvedena také nová kniha Imricha Vebera BLOK 62.

Právě v těchto dnech vychází má nová kniha BLOK 62, která je jakousi dokufiktivní rekonstrukcí rodného alba, skrze kterou jednak hledám svůj vztah k dokumentární fotografii a vizuálnímu umění a řeším, co pro naši společnost znamenala výstavba panelových sídlišť, jak ovlivňovala mezilidské vztahy, veřejný prostor, pocit domova apod. Svou tvorbu vnímám spíše jako dokumentární, co jsem ale musel řešit v průběhu mého studia a současné „praxe“, je určité rigidní vnímání dokumentu, zejména pak v našem prostředí, které má v dokumentární fotografii silnou tradici. Před dvěma lety jsem vydal knihu HOMOURban, která byla mým „rozloučením“ s klasičtější formou dokumentu, abych se mohl od těchto postupů částečně oprostit a pokusit se ohledat samotné hranice dokumentární fotografie v BLOKu 62. Ten se tedy stává nejen obrazovým sdělením o sídlištích, ale zejména obecnější formou, kterou se ptám na podstatu dokumentární fotografie, řeším fenomén uvěřitelnosti fotografie a její metéorii, která již ruku v ruce s technologickým vývojem ztrácí na významu. Fotografie jako artefakt se vytrácí a já se právě k tomuto navracím. Mým cílem nebylo vytvoření nostalgické „retro“ knihy v duchu, jak se žilo... Věřím proto, že BLOK 62 přináší daleko platnější prostor k dialogu o vizuálnímu umění a dokumentu. Snažím se ověřovat hranice dokumentární fotografie a hledám její přechod, v mém případě, ke konceptuálnější formě. Uvažuji o autentičnosti dokumentu, zda je to vůbec relevantní divákův předpoklad a zjišťuji, nakolik je možné jej vizuálními postupy mást a znejstít v časoprostoru.

Michal Šimonfy

autorská videoprojekce

Čt 22.1. - 19:30

Témata, která Michal Šimonfy ve svých projektech interpretuje, se různým způsobem vztahují k živé přírodě. Mapování, vizualizace, analýza či simulace definují jeho umělecké přístupy, které mají v závěru často dlouhodobý generující charakter on-line aplikací.

Michal Šimonfy studoval na Vysoké škole výtvarných umění v Banské Bystrici v ateliéru Digitálních médií. V rámci autorského večera představí své projekty také v kontextu dalších děl umělců tematizujících živou přírodu. Představena bude rovněž instalace *Life of your words* v přímém přenosu.

Dílna nahrávání zvuku v terénu a stavby kontaktních mikrofonů se Simonem Whethamem

24.1. – 25.1.

Během dvoudenní dílny se Simonem získáte praktické zkušenosti se škálou různých technik a metod nahrávání v terénu a principů aktivního naslouchání. Zkusíte si sestavit levný a jednoduchý kontaktní mikrofon a aplikovat vaše zkušenosti při zvukové performance.

Simon Whetham je britský zvukový umělec a performer, který pracuje s terénními nahrávkami jako s výchozí surovinou pro zvukovou kompozici, své nahrávky publikoval u řady britských i zahraničních labelů, po celém světě pořádá workshopy terénního nahrávání, aktivního poslechu a stavby kontaktních mikrofonů. Jeho projekt „Active Crossover“ podporovaný Arts Council England a PRS for Music Foundation zahrnuje zvukové instalace, performance, spolupráci s lokálními umělci a zvukové workshopy. Uskutečnil se v šesti městech ve Velké Británii a také v Estonsku, Argentíně, Chile, Kolumbii a Austrálii, v budoucnu proběhne v Německu a v Norsku.

Dílna je připravena v rámci měsíčního pobytu Simona Whethama v Galerii Školská 28 v rámci programů tvůrčích pobytů zahraničních umělců.

TCHAKE (aus) & Simon Whetham (uk)

elektroakustická improvizace & terénní nahrávky

St 28.1. - 19:30

Tchake tvoří dva mladí australští hudebníci: bubeník Michael McNab z Melbourne a elektronický hudebník Josten Myburgh z Perthu. Díky užití elektroniky, která zároveň doprovází i manipuluje improvizující perkuse, Tchake zkoumají kontextuální implikace jejich zvuku. K výzkumu mezi digitálním a akustickým zvukovým světem používají i stavění různých zvukových textur do kontrastu. Vznikají tak performance, které jsou poučené nejen současnou komponovanou hudbou, ale i japonským onkyo, hudebním redukcionismem, a jež se nebrání estetice koláže ani aktivního užití chyby.

Jejich premiérové vystoupení v Čechách uvede hostující umělec galerie Školná 28, významný britský zvukový umělec a performer Simon Whetham. Ten během posledních osmi let rozvíjel práci s terénními zvukovými nahrávkami jako s výchozí surovinou hudební kompozice. Jedná se nejčastěji o zvuky životního prostředí (ať přírodního nebo industriálního), které zachycuje takovými metodami a technikami, aby dosáhl diskrétnosti zvukových jevů.

Simon Whetham publikoval velké množství nahrávek prostřednictvím labelů Touch Music, Cronica, Dragon's Eye, Monochrome Vision and Entr'acte; spolupracoval s hudebníky, malíři, videoartisty, tanečníky, básníky; vedl poslechové workshopy a workshopy terénního nahrávání zvuku ve Velké Británii, Estonsku, Kolumbii, Chile a Austrálii a získal množství ocenění, zejména za projekt „Active Crossover“.

Projekt „Active Crossover“ podporovaný Arts Council England a PRS for Music Foundation zahrnuje zvukové instalace, performance, spolupráci s lokálními umělci a zvukové workshopy. Byl uskutečněn v šesti městech ve Velké Británii a také v Estonsku, Argentíně, Chile, Kolumbii a Austrálii, v budoucnu proběhne v Německu a v Norsku.

Z'EV

v Cafe v lese

Út 3.2. - 20:00

Hostující umělec galerie Z'ev dnes vystoupí v Cafe v lese v únorovém Wakhoppu.

Z'EV, rodným jménem Stefan Joel Weisser, nar. 1951, je americký perkusionista, zvukový umělec a básník, je považován za pionýra industriální hudby.

Jeho práce s textem a zvukem byla v počátcích ovlivněna kabalou, stejně jako africkou, afrokaribskou a indonéskou hudbou. Studoval tradiční ghan-skou hudbu, hru na balijský gamelan a indické rytmické hudební systémy. Od roku 1969-70, po studiích na California Institute of the Arts, se soustředil především na zvukovou poezii.

V roce 1978 začal Z'EV rozvíjet svéráznou techniku performance a vytvářet hudební nástroje z assembláží průmyslových materiálů (například železa, nerezové oceli, titanu nebo PVC). Od té doby popisuje svou performance termínem „wild style“, původně používaným pro graffiti. V roce 1978 začal také vystupovat pod jménem Z'EV, pocházejícím ze židovského jména, které mu rodiče dali při narození.

Na konci roku 1980 podnikl Z'EV koncertní turné po Velké Británii a kontinentální Evropě a uvedl tak do Evropy intenzivní perkusivní hudbu založenou na kovových nástrojích a nalezených objektech. Od roku 1984 se kromě adaptovaných a DIY nástrojů začíná intenzivněji zabývat také hrou na tradičnější paličkové bicí nástroje.

Z'EVova hudební performance je v termínech západní hudby kvůli syrovým elementárním akustickým jevům často popisována jako kakofonická. Z'EV nepovažuje svoje performance jen za sólová vystoupení, ale především za jedinečnou interakci mezi ním, jeho nástroji, specifickým fyzickým prostorem a publikem.

Gomez & Gargaud (F) + The Pololáníks & Matěj Kratochvíl

volná improvizace

Pá 13.2. - 19:30

Francouzské elektroakustické duo tvoří dva zkušení hráči: Jean Philippe Gomez, který kromě svého hlasu, užívá ke hře tzv. no-input mixpult a komponující kytarista Guillaume Gargaud. Jejich duo osciluje mezi intenzivní až expresionistickou performancí a jemnou, chvílemi až lahodnou minimalistickou improvizací.

Hosty z Francie při tomto večeru doplní domácí kvintet The Pololáníks, pro tento koncert rozšířený o dechaře, etnomuzikologa a šéfredaktora časopisu HIS voice Matěje Kratochvíla.

Guillaume Gargaud a Jean Philippe Gomez se setkali při zkoušce Nozal Cube v roce 2011. Zrodilo se tak duo intenzivních prožitků na pomezí násilného expresionismu a sladkého minimalismu. „Drsně pronikavý jekot, švitoření a klokotání prýští z vnitřností loopy, antediluvialní analogové konzole a syntezátoru, „zpěv“ tvoří zkreslená cyclothymická kytara. Hudba plná nárazů, útesů, zákoutí a humoru.“ (LE NONJAZZ Paris).

Domácí kvintet The Pololáníks působí od roku 2011, kdy vznikl jako radikalizovaný odštěpek improvizálního orchestru Marináda dekorativních aspektů. Oproti mateřskému tělesu, jehož sestava se nepředvídatelně měnila s každým vystoupením a zahrnovala až třináct účinkujících, se The Pololáníks soustavněji a soustředěněji pokoušejí nalézt hudební jazyk, v němž by se propojila odlišná hudební východiska jednotlivých hráčů. Základní nástrojovou skladbu tvoří kontrabas, zobcové flétny, trombón, laptop a klarinet/saxofon/kytara, zvukově se ale zapojuje pestrá škála dalších objektů i nástrojů vlastní konstrukce; výsledkem je plný, ale převážně neagresivní a volně plynoucí zvuk tělesa. Debutové album The Pololáníks nazvané Náměť vyšlo na podzim 2014 na značce Polí5.

Matěj Kratochvíl o hudbě píše v časopise HIS Voice a jako etnomuzikolog o ní bádá v Etnologickém ústavu Akademie věd. Coby muzikant strávil spoustu let hraním moravských písniček v cimbálové muzice, ale občas se pustí do volných improvizací, při nichž saxofon, basklarinet nebo fujaru kombinuje s elektronikou a hustě vrství zvuky.

Jean Philippe Gomez přeskakuje mezi malováním a zvukem, aby našel odpovědi na své otázky. Improvizátor, výzkumník a samouk. Vytvořil koncept 'Nozal' jako volnou improvizací kapelu variabilních sestav a ve spolupráci s různými dalšími umělci ho dále rozvíjí. Nadále se věnuje i malbě a instalacím, vystavuje ve Francii i jinde v Evropě a USA.

Guillaume Gargaud je skladatel a kytarista. Vydal již kolem deseti alb a složil množství skladeb pro soudobý tanec. V Le Havru žije a učí hudbu. „Styl hraní Guillaumea Gargauda na kytaru a elektroniku mate a vtahuje; skáče od drsných glitchů k líbezným zvukovým paletám, tam a zpátky a všude mezitím. Gargaud umí vykouzlit zvuky, které jste nikdy dřív neslyšeli.“ Dead pilot records UK

DIATRIBES (CH) & Procházka/Bagdasarov duo

elektroakustická improvizace

Po 2.3. - 19:30

Švýcarské duo Diatribes tvoří dva neúnavní zvukoví hledači, jejichž vystoupení se vyznačují precizně strukturovanou hudbou. Tu často tvoří za pomoci repetitivních gest, jemných tónů a silným citem pro akustiku daného prostoru. Pro takovýto přístup se zdá prostor galerie slibovat ideální podmínky.

Druhou dvojicí, která se co do hledačství s hosty ze Švýcarska snadno vyrovná, bude domácí duo Georgije Bagdasarova (barytonsaxofon, elektronika) a Vojtěcha Procházky (klávesy, elektronika).

Aleš Loziak

autorská videoprojekce

Čt 5.3. - 19:30

Hlavním tématem prací Aleše Loziaka je především krajina jako prostor, v němž se člověk pohybuje, žije a umírá. Mnohdy ve zcela obyčejných lidských obrazech nalézá metafory existenciálních otázek. Hledá nové způsoby fotografických instalací, přičemž se snaží zachovat kontemplativní charakter klasického závěsného obrazu. Během večera představí svoje projekty včetně série Haiku videí.

Aleš Loziak studoval na katedře Fotografie na Univerzitě J.E.Purkyně v Ústí nad Labem, kde v současnosti pokračuje v doktorandském programu.

Ladislav Železný & OEM ARTS & Adam Železný

současná kompozice, konceptuální improvizace, pyroperformance

Čt 12.3. - 19:30

Večer složený ze tří částí představí několik možných přístupů k tvořivé práci se zvukem. Skladba Ladislava Železného, nazvaná Zero, je akusmatická sólo performance pro 4 reproduktory, smárftfon a šeptaný hlas. OEM ARTS se inspirují experimentálními formami umění na pomezí zvuku – hluku – ticha, a profilují se zejména v doméně zvukových performancí a instalací. Adam Železný spojí zvukovou performanci a dočasnou instalaci v hořícím obrazu.

program:

Ladislav Železný: Zero

OEM ARTS: Interpolace barvy zvuku a harmonie

konceptuální improvizace inspirovaná textem Timbre and Harmony Kaiji Saariaho

CLOCK4/ART: Firesound

Skladba Ladislava Železného je víc konceptuální akusmatickou kompozicí, než kus postavený na hudebních základech. Téma je zobrazováno pomocí kontrastních ploch, kdy okolo nás znějící akustický smog je postavený jako protipól atmosféře intimního šepotu vnitřní kontemplace. Okamžik úderu do strun proti trvání jejich znění a doznívání. Nebo např. moment, kdy je slyšet zvuk spouštění etážového topení v místnosti, což je velmi tichý až neslyšitelný zvuk, který během zahřívání radiátorů nabývá zajímavých harmonických struktur a akustických hodnot, v případě Zero téměř neposlouchatelně hlasitý šum postavený do protipólu ticha. Je to vlastně neustálá oscilace kolem nuly.

010101- tůtů-blikblik

Základy tvorby zvuku a obrazu v digitálním prostředí

So 14.3. - 10:00

Dílna pro děti od 6 do 12 let připravená otevřeným sdružením tvůrců algoritmických vizuálů a elektronických hudebníků Kolektiv, kteří jsou autory aktuální výstavy.

Dílna bude trvat od 10 do 13h. Počet míst je limitován.

Registrace a dotazy:krystof.pesek@gmail.com

Shelley Hirsch

Dílna & prezentace / Explore Your 1000 Voices

Čt 9.4. - 18:00

Dílna americké zpěvačky a performerky přiblíží metody uvolnění představivosti, magii zvukových obrazů, hledání reálného a imaginárního jazyka, lokalizování a vnímání rezonancí v těle, využití pohybu v místnosti k vytváření zvuků, aktivace paměti, improvizaci s rozšířenou slovní zásobou, vlastním jazykem, který vás zavede do nečekaných oblastí vlastní mysli. Dílnu Shelley uvede ukázkami vlastní tvorby.

Dílna je určena pro každého, včetně herců, zpěváků, hudebníků, zvukových a vizuálních umělců.

Shelley Hirsch je známá zpěvačka, hudební skladatelka, „vypravěčka příběhů“ a umělkyně. Její tvorba byla prezentována po celém světě.

Je pro ni typická kombinace vytváření zvukových obrazů inspirovaných vědomím, pamětí a archetypy. Využití automatického „proudu vědomí“ doplňuje její talent spontánní vynalézavosti.

„Newyorská diva Shelley Hirsch je schopna se pohybovat mezi téměř operním projevem, šansonem, folkem, jazzem a rockem až po běsnivé vokální akrobacie. To vše ovšem vždy v nezvyklých polohách. Shelley není jen zpěvačkou, ale také herečkou, která umí střídat role a masky, do nichž se dokáže dokonale vcítovat.“

(Petr Slabý, Uni, 2015)

„Hirsch je žena 1000 hlasů“: „výjimečná zpěvačka, ... vynalézavá, kousavě satirická a virtuózní ... brilantní a ohromující vystupování na jevišti.“

(New York Times)

Připravila Galerie Školská 28 ve spolupráci s Agosto Foundation.

Xavier Charles

Dílna volné improvizace

10.4. – 12.4.

Francouzský klarinetista, hráč na vibrující reprosoustavu a respektovaný improvizátor Xavier Charles povede opět po čtyřech letech dílnu volné improvizace v hudbě v galerii Školská 28. Bohatě hudební vzdělání, letitou pedagogickou praxi, intenzivní spolupráci s hudebníky i vlastní zkoumání hraničních možností hudby uplatňuje Xavier Charles v mistrovských dílnách na konzervatořích a hudebních školách v Evropě i obou Amerikách.

Jeho tvorba sahá od elektroakustické improvizace, přes zvukovou poezii až po hlučkový rock. Vystupuje na významných festivalech improvizované hudby a jazzu v celé Evropě jako člen různých uskupení i sólově. Při svém ohledávání možností hudebního vyjádření Charles využívá speciální reprosoustavu, s jejímiž vibracemi dále experimentuje a vytváří zvukové vesmíry, propojující improvizovanou hudbu, výtvarné umění a elektroakustiku.

Třídenní dílnu budou spolu s Xavierem Charlse dotvářet účastníci, prostor a aktuální atmosféra. Dílna bude zakončena v nedělní podvečer společným koncertem a koncertem Xaviera Charlse, Zdeňka Závodného a dua +x (Tomáš Mika a Ian Mikyska).

Dílina je součástí třítydenního rezidenčního pobytu Xaviera Charlese v Praze v rámci tvůrčích pobytů programu galerie Školská 28.

Na hranici – interpretace divočiny z pohledu umění a vědy

Mezioborová prezentace

Moderuje: Pavel Storch

Čt 16.4. - 18:00

Jak rozumí pojmu divočina umělec a jak vědec? Lze najít v jejich výkladech jistou paralelu nebo se jejich pohledy zcela liší? Deset hostů se s vámi podělí o své názory formou krátkých prezentací (10 x 20 vteřin). Večer pokračuje volnou diskusí s hosty a organizátory symposia Na hranici / Grenz nah.

Potvrzení hosté

Albert Šturma - geobotanik, Aleš Loziak - fotograf, Petr Pokorný - paleoekolog, Dagmar Šubrtová - umělkyně, Petr Meduna - archeolog, Karel Kunc - umělec, Radoslava Schmelzová - historička umění, Ján Valík - umělec, Robert Vanis - fotograf, Tomáš Černý a Pavel Storch - architekt a lesník germanista

Doprovodný pořad k probíhající výstavě.

Kinoaparát.cz

Dílna aplikované optiky a akustiky II.

So 18.4. - 10:00

Dílna základních znalostí o vzniku a šíření světla a zvuku. Po obecném úvodu a nastínění širokého spektra možností představí dílna příležitost si s těmito jevy pohrát za užití původních DIY aparátů. Cílem je poskytnout mladým umělcům, scénografům i zvědavcům inspiraci pro netradiční aplikace světla a zvuku na divadelní scéně, v galerijním či veřejném prostoru. Dílna se zaměřuje na analogové způsoby práce se světlem praktikované řadu staletí a je otevřena každému zájemci o danou problematiku bez předchozích znalostí.

Lektoři:

Jan Kulka - zvukový performer, filmař a absolvent Katedry stříhové skladby FAMU.

František Týmal - filmař, zakládající člen Kinoaparát.cz a absolvent Centra audiovizuálních studií FAMU.

Dílna bude zakončena projekcí prací obou lektorů - NaCÍO a Kouzelná skříňka.

Dílna od 10:00 do 19:00

Veřejná projekce: 20:00

Alessandra Eramo: Roars Bangs Booms. 7 Variations for Voice and Onomatopoeia + Jonáš Gruska

Pá 24.4. - 19:30

Skladba Alessandry Eramo „Thunder, Whistles, Booms, Grumbles, Snorts...“ / Hrom, píšťaly, rány, frkání.../ pracuje se zvuky dnešní industriální krajiny a odkazuje k nedávnému výročí vydání textu Luigiho Russola „Umění hluku“ z roku 1913. Kompozici tvoří sedm variací pro lidský hlas a je poctou hlukovému prostředí města. Autorka používá kombinaci rozšířených technik hlasového projevu, zvukové poezie a elektroniky (theremin, magnetofon, kontaktní mikrofon). Převádí zvuky do kresby a interpretuje je hlasem i pohybem. Skladba měla premiéru v roce 2013 v Berlíně a byla pak provedena na dalších místech v Německu, Itálii a Rakousku.

Mladý zvukový umělec Jonáš Gruska (aka Mrkva) je velmi aktivní na bratislavské hudební scéně. Věnuje se hudebnímu vydavatelství, vystoupením, skladbě elektronické hudby, terénním nahrávkám a stavbě vlastních hudebních nástrojů, mikrofonů a jiného hardware a software. Jeho instalace jsou většinou „šité“ na místo realizace (například ozvučení ventilačního systému bratislavského tržiště, atd). Pro galerii Školská 28 připravil site-specific performanci, navazující na festival Konvergence projektu ALOTOF ve Školské.

Konvergence

--- Alotof ---

Praha, Zastráň, Hranice, Brusel, Nantes, St. Nazaire

23.4. – 24.4.

Cílem dvouletého projektu Alotof je přenesení umělecké činnosti do venkovního městského i venkovského prostoru a podpora dlouhodobějších projektů z oblasti ekologického mediálního umění. V tomto rámci se uskutečnily dílny, výstavy a setkání, hledání nových forem spolupráce s veřejností, nových nástrojů a přístupů k umělecké tvorbě.

Festival Konvergence proběhne paralelně na několika místech: v Praze, Bruselu, Nantes, St. Nazaire v organizacích spolupracujících s místními umělci a díky nástroji PVC (People's Vision Collector) budou místa dění festivalu virtuálně propojena. Kompletní videodokumentace z akcí organizovaných od léta 2013 do podzimu 2014 v Praze, na Vysočině a ostatních zemích partnerů projektu bude uvedena během konference.

Ve Školské 28 se představí řada umělců a organizací. Dílnu o „nejen“ městském zahradničení a kompostování povede sdružení Kokoza a přírodní zahradní architektka Alena Lehmanová.

Vegetariánské speciality zajištěny po celý den.

Organizuje Yo-yo ve spolupráci s Komunikačním prostorem Školská 28, spolkem KRA – Kravín Rural Arts, zeleninovou farmou Zastráň a s podporou Městského muzea Chotěboř a mezinárodními partnery OKNO, Ecos a Nadine.

Projekt vzniká za podpory EU KULTURA a MINISTERSTVA KULTURY ČR

Dílna městského zahradničení s Kokozou

(v rámci festivalu ALOTOF - Konvergence)

čt 23.4. - 12:00

Během čtvrtého odpoledne osadíme vyvýšený mobilní záhon a další nádoby, které v galerii Školská 28 a jejím okolí najdeme. Ušpinit ruce si bude moci každý návštěvník a to dokonce několika způsoby: tím, že se zapojí do samotného plnění záhonku a dalších místních nádob zeminou a jejich následným osazováním. Přineste si i svou vlastní nádobu k osazení! Pro sebe si každý bude moci vyrobit a odnést domů semínkovou bombu. Po celou dobu bude na místě přírodní zahradní architektka Alena Lehmanová, která s radostí poradí, jaké rostliny se spolu přátelí a mohou do společné nádoby.

Další informace a program festivalu:

<http://skolska28.cz/konvergence>

a

<https://www.facebook.com/events/574143292689123/>

Dílna je organizována ve spolupráci s yo-yo o.s., galerií Školská 28 a se sdružením Kokoza za podpory grantů EU Kultura a Ministerstva Kultury ČR.

Sébastien Branche (solo) Rehaug Rehformen (solo)

volná improvizace

čt 14.5. - 19:30

Sébastien Branche je francouzský matematik a saxofonista, kterého zajímá fenomén vnímání. Považuje se za „zvukového řemeslníka“, který lidem připravuje materiál k poslechu. Souvislost zvuku s tělem a prostorem zdůrazňuje častou spoluprací s tanečníky.

Sólově vystupuje s tenorsaxofonem na podstavci (Lignes), kdy využívá i elektronicky generovaných zpětných vazeb nebo sopránsaxofonem a vodou (saxoph 2one).

Réka Kutas aka Rehaug Rehformen pochází z Maďarska a žije ve Vídni. Jakožto experimentátorka využívá cello a hlas pro vytváření performativních situací. Jedná se o intenzivní abstraktní dada-drone-folk-psycho performance schopné pohltit posluchače do vlastního světa pomocí součinnosti zvuku, textu a pohybu. Spolupracuje pravidelně s různými hudebníky, tanečníky a výtvarníky.

Robotické tělo

Lektor: Darina Alsterová

st 20.5. - 17:00

Performance je změna dosavadní situace těla a tím i prostoru, vybočení z běžné reality. Performer se stává někým jiným, můžeme být jiným člověkem, hrdinou, bytostí, ožvlým předmětem, myšlenkou nebo principem. Budeme se bavit o možnostech projevu v postmoderním světě: mluvících automatech, vibrujících kostýmech, třetím pohlaví, robotech atd. Zvuk, hudba a vibrace jako jiná forma komunikace, nová společnost vyžadující přizpůsobení těla. Vyrobíme si vlastní kostým a vyzkoušíme jeho účinek metodou performance na vlastní kůži.

Pořádající organizace: Studentská akademie s podporou galerie Školská 28.

Přijít může kdokoli ve věku 12 až 19 let, když zaplatí členský poplatek do studentských akademií, v rámci něhož se bude moci zúčastnit 60 workshopů a dalších akcí pořádaných v rámci akademií.

Více info na <http://www.studentska-akademie.cz/> nebo na <http://www.facebook.com/studentska.akademie?fref=ts>

Carolina Andreetti & Hernán Hayet

TAPP (Taller de Proyectores Precarios) "Dílna křehkých projektorů" + Zvuková laboratoř

23.5. – 24.5.

Dvě simultánní audiovizuální dílny pod vedením argentinského dua.

Carolina Andreetti poradí, jak na výrobu vlastních analogových nástrojů k projekci, a to s využitím recyklovaných materiálů nebo odpadu. Během dílny budou účastníci seznámeni s různými systémy analogové projekce - konstrukce několika prototypů projektorů založených zejména na principu diaprojektoru a retroprojektoru a zkoumání jejich možností ve skupinové improvizaci. Určeno zejména lidem se zájmem o audiovizuální umění, scénickou a kolektivní improvizaci v reálném čase. Předchozí zkušenost není podmínkou. "TAPP" je konceptem Azuceny Losany a Caroliny Andreetti, který od roku 2012 rozvíjejí v rámci různých projektů a na různých institucionálních úrovních.

Zvuková laboratoř Hernána Hayeta je dílnou pro všechny, které zajímá možnost vytvářet vlastní hudební nástroje z recyklovaných nebo odpadních materiálů. Budeme pracovat se zesilovacími systémy, s piezo a magnetickými snímači. Vytvoříme prototypy nástrojů na základě vlastních inspirací a pravidel. Každý účastník by měl nalézt a osvojit si techniku hraní na tyto vyjimečné nástroje bez tradice a historie, aby mohl sdílet a zkoumat jejich a svoje možnosti v rámci ansámblu audiovizuální improvizace.

Dílny jsou určené lidem se zájmem o synestezii, audiovizuální umění, kolektivní improvizaci, tvorbu a poslech v reálném čase, aj. s/ bez předchozí zkušenosti. V rámci dílen proběhne v sobotu 23.04. performance lektorů dílny s projektem Pichincha8.

"TAPP" je konceptem Azuceny Losany a Caroliny Andreetti, který od roku 2012 rozvíjejí v rámci různých projektů a na různých institucionálních úrovních:

Circuito C!NICO (CABA), Espacio Fundación Telefónica (CABA), Media LAB CHACO (Resistencia, Chaco), FestiFreak (La Plata) Muestra "Lumiere Le Parc", Casa Daros (Rio de Janeiro, Brasil) La Ira de Dios Espacio de Arte (CABA)

<http://proyectoresprecarios.blogspot.com.ar/>

Carolina Andreetti žije a pracuje v Buenos Aires. Absolvovala magisterský program "Artes visuales" a obor socha na IUNA (Národní Univerzitní Institut Umění). Její umělecká praxe je spojena s výzkumnými projekty a akcí ve veřejném prostoru. Tvoří v médiu videa, performance a prostřednictvím zvukových a audiovizuálních experimentů v reálném čase. Je součástí nezávislého kolektivu Circuito C!NICO / Okruh organizované domácí iniciativy. Kurátorka videolabelu současného argentinského videa La Copia Infiel. Spolupracuje s galerií la Oficina Proyectista. Vyučuje výtvarné umění na veřejné výtvarné škole.

Hernán Hayet žije a pracuje v Buenos Aires. Baskytarista, skladatel a hudební producent. Studoval na Institutu lidové hudby v Avellanedě (EMPA) s Mono Fontanem, Cesarem Franovem, Claudiem Caldinim a dalšími muzikanty, se kterými se setkal v hudebních uskupeních a jiných projektech. Jeho tvorba zahrnuje široké hudební spektrum. Používá jak formální nástroje, tak objekty denní potřeby, které nahrává a potom digitálně manipuluje ve smyslu domácího samplování. Ve svých sólových projektech pracuje s projekcí Super 8 a pomocí zvukových projektorů a jejich magnetických hlav v reálném čase komponuje zvukovou stopu. Je součástí nezávislého kolektivu Circuito C!NICO / Okruh organizované domácí iniciativy.

Modular Meeting CZ

so 30.5. - 11:00

Setkání přátel, uživatelů a příznivců modulárních systémů v Čechách. Výměna zkušeností, zvukové nahrávky, ukázky přístrojů, koncert Modular CZ.

Pořádají: nezávislá platforma pro improvizovanou hudbu Wakushoppu ve spolupráci s Galeríí Školská 28 a uměleckou skupinou Handa Gote.

Program:

11.00- 13.00 - setkání, zapojování, prezentace modulárních syntezátorů pro přihlášené účastníky

13.00-14.00 - pauza na oběd

15.00-19.00 - Knoflíky, zdířky, potenciometry

Výstava a prezentace modulárních syntezátorů pro veřejnost

19.00 - koncert Modular CZ

Cluster Ensemble plays Philip Glass

Similar Motion

po 1.6. - 19:30

Výběr dvou skladeb Philipa Glasse z konce 60. let z: Two Pages for Steve Reich, Music in Fifths, Music in Contrary Motion, Music in Similar Motion

elektrické varhany: Ivan Šiller, Fero Király

Cluster Ensemble je soubor, který se věnuje interpretaci hudby 20.století po současnost. Vznikl v roce 2008 při slovenské premiéře skladby Stevea Reicha Six Pianos.

Repertoár Cluster Ensemble tvoří především díla současných skladatelů (Steve Reich, Martin Burtis, Philip Glass, Milan Adamčík) a díla osobností hudby 20. století (John Cage, Galina Ustvolskaja, Erik Satie, Morton Feldman), jejichž tvorba je obsahem autorských projektů Cluster Ensemble.

Fluxus je luxus

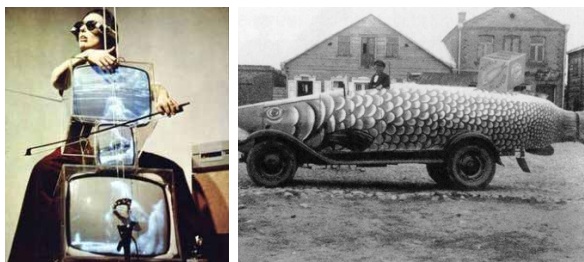
Lektor: Darina Alsterová

st 10.6. - 17:00

Seznámíme se s hnutím Fluxus a uměleckými technikami objektu, ready-made, instalace a recyklace. Necháme se inspirovat předchůdci i členy hnutí Fluxus jak je například Marcel Duchamp, Christo, Yoko Ono či John Cage. Z odpadových materiálů vzniknou objekty na způsob Flux boxů, které sestavíme v instalaci, jež bude hravou intervencí do prostoru galerie. Součástí workshopu je i hra se zvukem, ozvučování objektů se švýcarskou multimediální umělkyní Anjou Kaufmann.

Pořádající organizace: Studentská akademie s podporou galerie Školská 28.

Více info na <http://www.studentska-akademie.cz/>. Prezentace je pořádána s podporou Galerie Školská 28.

Paolo Angeli a jeho preparovaná kytara

Spojovací článek mezi avantgardou a lidovou hudbou ze Sardinie.

pá 12.6. - 18:00

Od roku 1993 studoval Paolo Angeli u kytaristy a starého mistra tradiční hudby ze Sardinie. Jmenoval se Giovanni Scanu, dožil se 95 let a Angeli od něj během devíti let načerpal hluboké znalosti o formách i stylech, v nichž má klíčovou roli sardinská varianta kytary, velikostí i laděním odlišná od evropské. Roku 1993 se Paolo též setkal s anglickým experimentátorem, kytaristou Fredem Frithem. Na základě kontrastu mezi sofistikovanou avantgardou z Anglie a syrovou lidovou hudbou Sardinie vytvořil Angeli v letech 1993 až 1996 svoji 18strunnou preparovanou kytaru, nástroj, který je zmenšeným a rafinovaným orchestrem s širokým rejstříkem zvuků - od kytary přes violoncello až po perkuse. Angeli opatřil nástroj přidavnými pružinami i kladívky, nastavení mění v průběhu skladby pedály - a střídá hru prsty a smyčcem. Stavbu tohoto nástroje si u něj objednal mj. i Pat Metheny.

Dílna bude dobrodružnou výpravou za tajemstvím Angeliho fasinujícího nástroje, se zasvěceným výkladem vynálezce. Paolo navíc zahraje ukázky ze svého plánovaného pražského koncertu.

Dílna je určená každému zájemci o kytarovou improvizaci, kytaristé si v případě zájmu mohou vzít své nástroje sebou!

Dílna potrvá cca 2h. Registrace není nutná.

Vstupné : Se vstupenkou na Respect festival zdarma

Připraveno ve spolupráci s Respect Festival.

Bertrand Gauguet (solo), Patrick Cain (solo)

volná improvizace

po 15.6. - 19:30

Bertrand Gauguet je francouzský saxofonista, který se již několik desítek let věnuje volné improvizaci jak skupinové, tak i sólové. Díky neustávajícímu objevování nových způsobů hraní za použití různých technik, ať už v kontextu akustického či amplifikovaného hraní. Kromě saxofonové improvizace skládá elektronickou hudbu, spolupracuje s množstvím tvůrců z oblasti filmu, tance, vizuálního umění a radioartu, a od návratu z Japonska se aktivně věnuje studiu hry na tradiční flétnu šakuhači.

Kromě jeho francouzských kolegů a kolegyně (Xavier Charles, Frédéric Blondy, Eric la Casa, Pascal Battus, Sophie Agnel, Isabelle Duthoit) najdeme mezi jeho nejčastějšími spoluhráči jména jako Mike T. Bullock, John Butcher, Rhodri Davies, Andy Guhl, Franz Hautzinger, Robin Hayward, Thomas Lehn a další.

Patrick Cain je multižánrový umělec a hudebník. Jeho práce oscilují mezi různými uměleckými formami a přístupy jako „nalezená“ zvuková socha, sociální socha, poezie a elektroakustická experimentální hudba. Často připravuje audiovizuální performance, které zahrnují analogový zvuk, saxofon, video či ručně obarvené 16mm filmové smyčky. Jindy jsou to interaktivní instalace s DIY estetikou zapojující publikum do hry zvuků, barev a stínů. Patrick Cain žije ve Washingtonu, D.C., kde aktivně působí na místní zvukové, divadelní a taneční scéně.

Láva, pružiny a brouci

Eric Leonardson, Brane Zorman, Petr Nikl

st 17.6. - 19:00

Koncert je součástí minisymposia TO CO ZNI ZA ROHEM / LISTENING AROUND THE CORNER, které se uskuteční následující den 18. června od 18 - 21.30 h v galerii Tranzitdisplay.

Eric Leonardson: Sólo pro Springboard

Springbord je experimentální hudební nástroj, využívající zvukový potenciál kovových pružin a jiných všedních předmětů. Slyšitelné a neslyšitelné vibrace objektů snímají piezoelektrické kontaktní mikrofony. Nástroj je rozeznán smyčcem nebo paličkami a vydává překvapivě bohatý rejstřík zvuků.

Brane Zorman: Hidden Materia

Prostorová zvuková performance/electro-akustická skladba pro 2 počítače, několik propojených iPadů, kontrolery a video projekci.

Jako host: Petr Nikl - Švábení

Pohybově zvukově vizuální performance. Robotičtí brouci vytvářejí zdánlivě chaotický pohyb kolem jejich pastýře.

Připraveno s podporou Agosto Foundation

TO CO ZNI ZA ROHEM / LISTENING AROUND THE CORNER

Koncert je součástí minisymposia TO CO ZNI ZA ROHEM / LISTENING AROUND THE CORNER, které se uskuteční následující den 18. června od 18 - 21.30 h v galerii Tranzitdisplay.

Křest knihy vs. Interpretation: An Anthology on Improvisation

Agosto Foundation

st 24.6. - 18:30

Večer uvede publikaci vs. Interpretation: An Anthology on Improvisation, věnovanou improvizaci a inspirovanou festivalem vs. Interpretation v červenci 2014, v nákladu Agosto Foundation. Souhrn esejí k tématu improvizace v editaci Davida Rothenberga doplňuje USB s improvizovanou hudbou českých a zahraničních osobností. Několik výtisků obsahuje unikátní noisový zvukový modul.

Antologie obsahuje příspěvky autorů: Ximena Alarcón, Charlie Bramley, Clio E. Bugel, Dawn of Midi, Michael Francis Duch and Bjørnar Habbestad, Jeffrey Goldberg, Peter Goodwin Heltzel, George Lewis, Lukas Ligeti, Lisa Cay Miller, Phill Niblock, Morgan O'Hara, Pauline Oliveros, Ivan Palacký, Dimitris Papageorgiou, Cynthia Plachá, Amandine Pras, Lucie Vítková, Rob Wallace

Srdečně zveme všechny na večer s improvizovanými performancemi a seznámení s aktivitami Agosto Foundation.

Knihu vydává Agosto Foundation v provedení grafického studia Pixl-e. Publikaci bude možno na křtu zakoupit.

Jonáš Strouhal

autorská video-projekce

čt 25.6. - 19:30

V rámci autorských večerů se tentokrát představí Jonáš Strouhal, v současné době dokončující studium v ateliéru Supermédii na UMPRUM. Jeho práce jsou vždy do určité míry v dialogu s novými technologiemi a reflektují autorovy osobní zájmy a přístupy. Charaktery uměleckých výstupů se proměňují, od videoartu a grafiky, přes instalace, intervence až k performativním akcím. Sám autor osciluje mezi rolí umělce, vědce či sociologa, které s důvtipem propojuje. Během autorské video projekce představí retrospektivně svoje projekty.

Pandora # 28

Křest revue Pandora

čt 25.6. - 19:30

Pandora byla po šestnáct let originálním a ceněným literárním časopisem stojícím mimo hlavní proud české literární scény. Pro řadu čtenářů byla nepostradatelným zdrojem původních textů i výtvarných děl. Za léta své existence prošla redakcí nyní slavná jména české literatury. Únavou znavená redakce symbolicky pohřbila časopis na sklonku roku 2014 a s ním i naděje pravidelných čtenářů. Nový okruh redakce chce revue vzkřísit na alespoň dalších šestnáct let.

Pandora č. 28/2015 obsahuje mimo jiné:

Rozhovor s Ivanem Vyskočilem; beletristické a básnické texty nových autorů, Libuše Jarcovjáčkové, Pavla Ctibora, ale i detektivka na pokračování. Rubrika diskuze k tématu ateismu a křesťanství přináší texty Milana Kaplana a Richarda Dawkinse. Hudební rubrika se věnuje íránské hudbě a hudebníku Omidvarovi atd.

Pražští indiáni

prázdninová dílna pro děti od 7 do 12 let

7.7. – 9.7.

Program po všechny dny probíhá v dopoledních a odpoledních blocích s přestávkou na oběd v Cafe Therapy <http://www.cafe-therapy.cz/> od 12 do 13h.

Lektoři:

Milan Mráz – Čikala

Narodil se v roce 1967 v Praze, od šestnácti let jezdí trampovat a později tábořit v indiánském stylu. V roce 1984 se dostává do kontaktu s kmenem pražských indiánů Bílý Wampum. Od roku 1990 je členem Indian Corralu Westerners International, spolku, který sdružuje zájemce o kulturu severoamerických Indiánů. Působí jako lektor workshopů o indiánské kultuře, pořádá přednášky a výstavy.

Pavel Conk – Tazi

Narodil se v roce 1969 v Praze, od roku 1983 se věnuje táboření ve stylu prérijních Indiánů. Ve čtrnácti letech se stal členem oddílu zaměřeného na indiánskou kulturu pod tehdejším turistickým oddílem mládeže (TOM). Od roku 1989 až do roku 1995 byl členem Bílého Wampumu, od roku 1990 členem spolku Indian Corral Westerners International, působí mimo jiné jako lektor workshopů o kultuře severoamerických Indiánů.

Podrobný program workshopu:

1.den

Seznámení se a povídání o životě severoamerických Indiánů. Ukázky předmětů denní potřeby a používaných materiálů a výrobků. Malování na nevydělanou kůži (rawhide). Příprava výroby pouzdra s vlastním vzorem (parfleche - typického zavazadla prérijních kmenů). Děti se naučí jak rozvrhnout prostor a namalovat geometrické tvary bez pomoci pravítek podle vzoru.

materiál: nevydělaná kůže, jelenice na řemínky, šídlo, tuše, nůžky

2.den

Symbolika indiánských vzorů korálkových výšivek, výroba a zdobení pouzder. Základní dovednosti pro přežití – lukostřelba, rozdělování ohně křesáním. Hraní původních indiánských her. Hračky indiánských dětí, které měly trénovat zručnost, pohotovost i trpělivost.

materiál na dopoledne: jelenice, korálky, korálovací jehly, trojhranné jehly, nůžky, nitě, pravítka

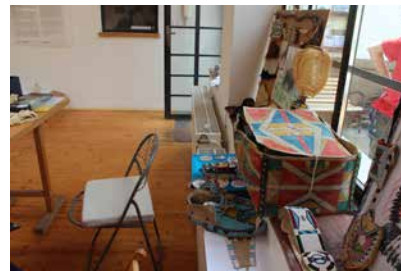
materiál na odpoledne: luky, šípy, křesadla, pazourky, přepálené plátno, troud, chrastí

3.den

Dokončení výroby a zdobení pouzdra. Výroba papírových modelů týpí pro společný "tábor". Kresba piktogramů, figur a zvířat stylem přírodních národů.

materiál: trojhranné jehly, nitě, umělá šlacha, jelenice, velké korálky (kornoutky), papír, pastelky

Pořádá Galerie Školská 28 jako doprovodný program k aktuální výstavě věnované českým indiánům.

Do hlubiny lignitových mračen

Na pomezí samoty

Místo: Mostecká pánev

Gunnhild Enger, Þórunn Eymundardóttir, Tommy Høvik, Kristín Rúnarsdóttir, Vladimír Turner, Robert Vlasák, Martin Zet

5.9. – 25.9.

Tématem expedice v Mostecké pánvi jsou změny průmyslové krajiny, ztráta historických souvislostí, převrácení geologických vrstev i sociálních struktur a aktuální diskuse o prolovení územních limitů. Expedice vychází z předpokladu, že pro ekologa i umělce je nezbytné, aby se zabývali problematikou sounáležitosti člověka s krajinou komplexně, včetně problematiky energetických zdrojů, ale prostředím nejen jako konstruktem sloužícím zájmům člověka, ale přístupem respektujícím i životy zvířat a rostlin. Co dnes sdílí umělec s ekologem není zdaleka jen doména estetického, nebo příjemného. Jak přehodnotit sentimentální i utilitární modely myšlení spojení kultury a

přírody? Tyto otázky jsou důležité v Mostecké pánvi - v jedinečné krajině, kde najdeme ostrovy původní přírody a archeologických nalezišť, obklopené stopami dlouhotrvajícího průmyslového znečištění, i svědectvím pokusů o rekultivaci krajiny.

Během expedice proběhne několik workshopů, kterých se mohou zájemci zúčastnit:

8. 9. Stará a nová jezera na Mostecku

Výkladová terénní přednáška k jezeru Most s hydrobiologem RNDr. Ivo Přikrylem.

12.9. – 13.9. Lignitová mračna

Zvukový a environmentální workshop s Peterem Cusackem. Místo: Mostecko (Horní Jiřetín, Libkovice, Most)

12. - 13. 9. Vzpomínka na arboretum

Prostorová zážitková dílna Miloše Šejna inspirovaná okolím zámku Jezeří a bývalým arboretum

19. 9. Posvátná krajina nad Jezeřím

Komentovaná vycházka s Václavem Cílkem

20. 9. Změněná krajina, životy a paměť

Tematická procházka z Oseku do míst bývalých obcí Libkovice a Hrdlovky s historičkou umění Radoslavou Schmelzovou, archeologem Petrem Medunou a botanikem Jiřím Sádlem.

Celý program a více informací o projektu na: <http://frontiers-of-solitude.org>

Projekt probíhá ve spolupráci Galerie Školská 28, Atelieru Nord (NO) a Centra pro výtvarné umění Skaftfell (IS). Je podpořen grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska v Programu CZ06 Kulturní dědictví a současné umění v rámci EHP fondů 2009 – 2014.

Stará a nová jezera na Mostecku s hydrobiologem RNDr. Ivo Příkladkem

Na pomezí samoty

Místo: Jezero most

Út 8.9.

Jezera a mokřady se vyskytovaly v Mostecké pánvi už od třetihor a najdeme je zde i dnes. Po skončení poslední doby ledové zde vzniklo mělké Komořanské jezero s rozlohou až 5600 ha, které bylo postupně zanášeno splaveninami. Po roce 1931 byly jeho zbytky uměle vysušeny. A povrchovou těžbou uhlí od konce 19. do začátku 21. století bylo zcela odtěženo. Po skončení těžby zůstávají v krajině rozsáhlé jámy a převládá názor o vhodnosti jejich zatopení vznikem nových jezer.

Po menších povrchových lomech, kde byla těžba ukončena již během 19. a 20. století vznikla samovolným zatopením řada menších, zpravidla poměrně mělkých jezer. Skoro všechna mají kvalitnější vodu, než je úroveň většiny stojatých vod v ČR, pokud nebyla významně zprůtočena a uměle eutrofizována. V posledním desetiletí minulého století, kdy se začala připravovat rekultivace řady velkých povrchových lomů, dospěli odborníci k názoru, že jejich řízené zatopení vodou je z řady důvodů vhodnější, než zaplnění vytěženým nadložním materiálem, nebo ponechání samovolnému zatopení.

Celý program a více informací o projektu na: <http://frontiers-of-solitude.org>

Projekt probíhá ve spolupráci Galerie Školská 28, Atelieru Nord (NO) a Centra pro výtvarné umění Skaftfell (IS). Je podpořen grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v Programu CZ06 Kulturní dědictví a současné umění v rámci EHP fondů 2009 – 2014.

Lignitová mračna - zvukový a environmentální workshop s Peterem Cusackem

Místo: Mostecko (Horní Jiřetín, Libkovice, Most)

12.9. – 13.9.

Dvoudenní workshop je zaměřen na zvukovou krajinu těžebního průmyslu v hnědouhelných povrchových dolech na Mostecku. Budeme naslouchat i pořizovat terénní nahrávky. Prostředím budeme dokumentovat také prostřednictvím fotografie a psaných záznamů, abychom mohli následně porovnat rozdíly mezi zvukovou, vizuální a jazykovou percepcí dané oblasti.

První den navštívíme několik míst, kde budeme nahrávat, fotografovat a mluvit s místními obyvateli. Mezi těmito místy jsou nejen samotné hnědouhelné doły, kde probíhá těžba, ale také například Horní Jiřetín, kterému hrozí zánik v důsledku prolomení těžebních limitů, zaniklá osada Libkovice, jezera vzniklá zaplavením bývalých dolů, a konečně mostecký kostel, který byl v minulosti uchráněn před demolicí přesunutím mimo těžební oblast. Druhý den budeme rozebírat nashromážděné nahrávky a další materiály a diskutovat o možnostech jejich budoucího kreativního využití.

Peter Cusack je britský zvukový umělec a hudebník, člen Creative Research in Sound Art & Performance CriSAP, žijící střídavě v Londýně a Berlíně. Zaměřuje se na environmentální zvuk a akustickou ekologii. Jeho autorský projekt Sounds From Dangerous Places zkoumá zvukové krajiny míst, poznamenaných ekologickou zátěží (například v Černobylu, ropných polích v Azerbajžanu, přehrad v jižním Turecku, nebo hnědouhelných dolů v Porúří).

Pořadatel: Workshop pořádá Galerie Školská 28 (DEAI/Setkání) v rámci většího mezinárodního projektu Na pomezí samoty (www.frontiers-of-solitude.org/), podpořeného grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v Programu CZ06 Kulturní dědictví a současné umění v rámci EHP fondů 2009 – 2014.

veRmulsCHt & Loliny Loopy

audio video performance & weird pop

Po 14.9. - 19:30

Trio veRmulsCHt pracuje s videoprojekcí, terénními nahrávkami, laptopy, objekty, saxofony a mluveným slovem. Většinu záznamů členové sbírají během svých cest po světě, skladebně s nimi improvizují a dekonstruuují tak subjektivní paměť cestovatele do podoby nesourodé zvukové a obrazové koláže.

Trio tvoří dva saxofonisté, elektronici Pierre Borel a Paul Roth spolu s video tvůrkyní Léou Lanoe.

Loliny Loopy je pražské experimentální elektroakustické duo. Jeho hudební projev se vyznačuje kontrastním pojetím dvou různých přístupů ke hře s harmonií a rytmem. Hru a vnímání hudby Matěje Šenkyříka (kytara, klarinet) a Jáchyma Šenkyříka (cello) ovlivňují odlišní umělci. Z mnohých stojí u Matěje za zmínku například Steve Reich, The Legendary Pink Dots, The Residents, Lou Reed. U Jáchyma Arvo Pärt, Philip Glass, Maya Beiser, Miles Davis, MGMT, Peter Gabriel. Odlišnost přístupů podporuje pestrost jejich hry. Jednotlivé skladby se pohybují na hraně minimalismu až pop-music a těžko bychom našli srovnání s jinými projekty. Často svými skladbami odkrývají nefunkčnosti hraných struktur a konfrontují je s líbivými harmoniemi. Neotřelým zvukovým projevem se snaží spolu s posluchači odhalovat skryté nuance v hudbě, která je odlišná, přestože zdánlivě povědomá.

Václav Cílek: Posvátná krajina

Místo: Krajina nad Jezeřím

Na pomezí samoty

So 19.9.

Posvátnou krajinu můžeme definovat jako specifický typ krajiny, která má nějaký transcendentní význam a působí na nás duchovně. Pod pojmem „duchovní působení“ rozumíme, že tento druh krajiny v nás vzbuzuje určité pocity a myšlenky, jež vedou k nějakému hlubšímu usebrání, porozumění, přemýšlení o duchovních věcech a ke smířenému spojování s nějakou nadosobní oblastí.

Zámek Jezeří leží na tektonické zóně, kde došlo k výzdvihu Krušných hor. Svah mezi Mariánským údolím a Bolebořím je pokryt zajímavými skalními útvary. Velkolom ČSA kryje výjimečnou krajinu s pamětí, do níž je obtížné se dostat a kterou prakticky nikdo nezná. Za samotným zámkem je kruhový val s velkým stojícím kamenem a o kus dál malé kultovní místo na méně přístupných svazích se starými dubovými porosty. Ve starém dubovém lese na svahu asi 300 metrů severně od zámku Jezeří, stojí více než 3 m vysoký nápadný přirozený skalní útvar. Kdysi, když byly Krušné hory bez lesů, musel být zdaleka viditelný. Archeologové u něj našli střepey ze tří nádob, dvou středověkých džbáneků ze 14. nebo 15. století a z jedné nádoby pravěké.

Celý program a více informací o projektu na: <http://frontiers-of-solitude.org>

Projekt probíhá ve spolupráci Galerie Školská 28, Atelieru Nord (NO) a Centra pro výtvarné umění Skaftfell (IS). Je podpořen grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v Programu CZ06 Kulturní dědictví a současné umění v rámci EHP fondů 2009 – 2014.

Změněná krajina, životy a paměť - z Oseka po místech bývalých obcí Libkovic a Hrdlovky

Radka Schmelzová, Petr Meduna, Jiří Sádlo

Na pomezí samoty

Místo: Libkovic, Mariánská Radčice

Ne 20.9.

Chůze se jeví být nejlepším nástrojem k poznání místa. I přírodní a humanitní vědy směřují k poznávání krajiny, jenom jinými metodami; například základy prostorové archeologie byly položeny právě tady v souvislosti s nikde jinde neprováděnou plošnou skrývkou sídelních vrstev celé krajiny. Člověk ale nemusí být vědec, aby chápal, co se tu děje. „Kolikrát už přeložili koryto Bíliny?“

S archeologem, biologem a historičkou umění navštívíme několik míst v okolí katastru obce Libkovic (Liquitz), které jsou dnes fragmentem brutálně exploatovaného území. Libkovic byly posledním souvislým sídelním útvarům zlikvidovaným těžbou hnědého uhlí a obyvatelstvo bylo vystěhováno. Obec byla přes odpor občanské společnosti v roce 1992 zbořena a k těžbě nakonec nedošlo. Zničená krajina, životy a historická paměť. Rekapitulace po dvaceti letech: Tak čím se to tedy liší od osudu Lidic? Krajina hnědouhelné pánve severozápadních Čech patří dodnes k nejzdevastovanějším evropským lokalitám. Jak se ukazuje, je celkem jedno, kdo je zrovna u moci.

Celý program a více informací o projektu na: <http://frontiers-of-solitude.org>

Projekt probíhá ve spolupráci Galerie Školská 28, Atelieru Nord (NO) a Centra pro výtvarné umění Skaftfell (IS). Je podpořen grantem z Islandu, Lichtenštejnska a Norska v Programu CZ06 Kulturní dědictví a současné umění v rámci EHP fondů 2009 – 2014.

KontrA2punkt 2015

4. ročník festivalu postžánrové hudby

25.9. – 26.9.

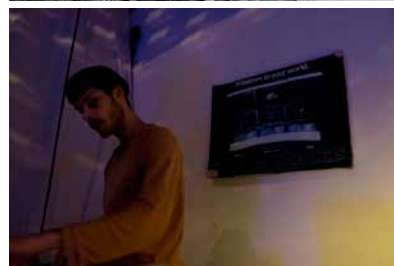
V pátek a sobotu 25. a 26. září 2015 v prostoru pražského Nákladového nádraží Žižkov, vždy od 19:30, proběhne čtvrtý ročník festivalu postžánrové hudby KontrA2punkt.

Mottem akce, kterou pořádá kulturní čtrnáctideník A2 ve spolupráci s galerií Školská 28, je výrok amerického hudebníka Toma Smitha „žánr je zastaralý pojem“. KontrA2punkt je přehlídkou zahraničních i domácích hudebních projektů, které postupují proti směru hudebního provozu. Jeho cílem je přiblížit českému publiku aktuální vývoj na poli experimentální menšinové hudby.

Vystoupí polské rapové duo Syny, v němž působí Robert Piernikowski známý z experimentálně-hipopové formace Napszyklat; katalánské psychedelicko-noiseové duo Ordre Etern; francouzský improvizátor a turntablista Arnaud Rivière; norské akustické improvizáčnické trio Monkey Plot; arménsko-česká jazzová dekonstrukce Ukamau Der Marebrechst a berlínský DJ ShluchT.

Festival podpořily: MKČR, Magistrát HMP

Partneři: Aadvark, Aerofilms, Artikl, Fullmoonzine, HisVoice, KLaNGundKRACH, Nákladové nádraží Žižkov, Proti šedi, RedForColourBlind, Školská 28

Setkání v Klášteře Osek

Na pomezí samoty

Pá 25.9. - 17:00

Milí přátelé a příznivci projektu *Frontiers of Solitude*, děkujeme za vaši spolupráci na probíhající mosteckém a islandském tvůrčím pobytu. Při příležitosti zakončení cestování kolem velkolomů proběhne v pátek 25. září od 17 hod. v Konventském sále Oseckého kláštera přátelské setkání s pohoštěním. Potěšilo by nás, kdybyste přijali pozvání na tuto akci. Program je příležitostí k zhodnocení obou tvůrčích pobytů v Česku a na Islandu a možností seznámit se s průběhem a pokračováním projektu, zaměřeného na reflexe různých aspektů současného světa z perspektivy umění.

Program probíhá v Konventním sále Oseckého kláštera od 17 hodin

17 h reflexe, zážitky, dojmy, fotografie, nahrávky a video z expedice Do hlubin lignitových mračen a z tvůrčího pobytu na Islandu, (Dagmar Šubrtová, Kristín Rúnarsdóttir, Miloš Vojtěchovský, Pavel Mrkus, Martin Zet, Michal Kindernay a další)

19 h koncert pro kontrabas a elektroniku - George Cremaschi

19.30 h zvuková performance - Laura Luna

20 h koncert pro varhany v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie

Účastníci a spolupracovníci projektu *Na pomezí samoty*

(Dagmar Šubrtová, Miloš Vojtěchovský, Dana Recmanová, Michal Kindernay, Lloyd Dunn, Dominik Žižka, Eliška Žáková a další)

Celý program a více informací o projektu na: <http://frontiers-of-solitude.org>

Projekt probíhá ve spolupráci Galerie Školská 28, Atelieru Nord (NO) a Centra pro výtvarné umění Skaftfell (IS). Je podpořen grantem z Islandu, Lichtenštejska a Norska v Programu CZ06 Kulturní dědictví a současné umění v rámci EHP fondů 2009 – 2014.

Pavel Jestřáb

autorská video-projekce

Čt 8.10. - 19:30

Kresbou, malbou a především soustředěnou video tvorbou se autor vyjadřuje k současnému kolapsu identity a tradice nejen svého rodného Slovácka. Několik formálně a obsahově sjednocených souborů videí se přibližuje téměř etnografickému výzkumu. Autor reflektuje rituály minulé a současné, často v rekonstrukci, ve které se sám stává aktérem.

Jako pozorovatel nebo posleze pozorovaný komentuje v moravských či thajských reáliích roli člověka ve světě převrácených hodnot, klamných znaků a absurdních situací.

Pavel Jestřáb nedávno absolvoval v Ateliéru intermediální konfrontace u Jiřího Davida na pražské VŠUP. V rámci pravidelných autorských prezentací uvede retrospektivně svoje práce.

Kazuhisa Uchihashi

dílna hudební improvizace

9.10. – 11.10.

Japonský kytarista a hráč na daxofon povede třídní pražskou dílnu s pracovním názvem „čas ve volné improvizaci“.

Dílna je zaměřena na umění hudební/zvukové improvizace.

Kazuhisa Uchihashi hraje na kytaru od svých dvanácti let, po školních pop'n'roll kapelách se začal vyskytovat v jazzových formacích. Od roku 1983 se plně ponořil do explorační volné improvizace. V roce 1990 založil trio Altered States, jež koncertuje dodnes po celém světě. V letech 1994-1997 byl členem Otomových Ground Zero. Hrál v mnoha dalších kapelách: First Edition, EQ, Triopunk, Stereodrom aj. Spolupracoval s lidmi jako Hans Reichel (díky němuž se stal hráčem na daxofon), Fred Frith, Tom Cora, Ned Rothenberg, Barre Phillips, Derek Bailey, Samm Bennett, Steve Beresford, Jon Rose, Zeena Parkins, Elliott Sharp, Eugene Chadbourne, Henry Kaiser, Charles Hayward, Han Bennink, Shelley Hirsch, Franz Hautzinger, Bobby Previte, Wayne Horvitz, Christian Marclay, Carl Stone, Tatsuya Yoshida a mnoho dalších.

Složil několik skladeb pro film a množství pro divadlo, v letech 1996-2007 organizoval v Ósace festival Beyond Innocence a v neposlední řadě je činným tvůrcem audiovizuálních instalací. Eugene Chadbourne o něm prohlásil, že dokáže vyseknout riffy v různých stylech od rocku po country, stejně jako excelovat ve variacích na jazzové standardy.

Jim Denley, Kim Myhr, Ingar Zach

3x sólo

Út 13.10. - 19:30

Premiérové vystoupení jedné z klíčových postav australské scény volné improvizace a experimentální hudby Jima Denleyho doplní dvě sóla respektovaných norských hráčů Kima Myhra a Ingara Zacha. Dohromady tvoří trio Mural s kterým u příležitosti evropského turné zavítají i do Čech, nicméně pro galerii Školská 28 připravili speciální program, který bude kromobyčejnou lahůdkou pro každého milovníka improvizované hudby.

James Harrar

přednáška

Pá 16.10. - 19:00

Přednáška umělce, hudebníka a experimentálního filmaře Jamese Harrara z proslulých Cinema Soloriens.

James Harrar od 80 let vytváří lyrické filmové básně, do kterých komponuje své představy, myšlenky, sny a koncepty, kterými se snaží zkoumat různé podoby zažitého vnímání obrazového jazyka a jeho individuálního prožívání. Je spoluautorem Cinema Soloriens a jako hudebník se také proslavil dvaadvacet let trvající spoluprací s Marshalllem Allenem z The Sun Ra Arkestra. Jeho tvorba byla představena v prestižních světových galeriích (například: Museum of Modern Art, Anthology Film Archives, The Andy Warhol Museum and Yamaguchi Center for Art & Media).

Přednáška i představení Cinema Soloriens jsou pořádány společně s katedrou Centra audiovizuálních studií pražské FAMU.

Seskupení Cinema Soloriens, které bude mít následující den 17.10. v osm hodin večer pražskou premiéru také v galerii Školská 28, je celosvětově uznáváno pro svoje provokativní představení. V každé inkarnaci Cinema Soloriens se představuje skupina umělců se zálibou v psychedelickém rocku, volné etno improvizaci a Marshalllem Allenem osvědčených jazzových kracích, které zaručují dokonalý zážitek..

Cinema Soloriens

performance

So 17.10. - 19:30

Audiovizuální performance seskupení Cinema Soloriens se odehraje exkluzivně v galerii Školská28.

Cinema Soloriens je multimediální platforma v čele s Jamesem Harrarem (obraz, saxofon, Steiner/Crumar EVI (elektrický ventilový nástroj), etnické plátky, bulbul tarang, hlas & efekty) a Rogierem Smalem (bubny, perkuse and elektronika). Jedinečnými audiovizuálními představeními již přes dvacet let zkoumají pohyblivý obraz a jeho vnímání v živé performanci s projekcí Harrarových vizuálních básní, které adresují témata spirituality, přírody, vnímání, rituálů a smyslnosti.

V uplynulých letech působila v seskupení Cinema Soloriens řada talentovaných hudebníků jako Eric Thielemans, Giovanni Barcella, Chris Cutler & Geoff Leigh (Henry Cow, Artaud Beats), Daavid Allen (Gong, Soft Machine), Graham Massey (808 State), Art Jenkins & Yahya Abdul-Majid (Sun Ra Arkestra), Michael Gibbons (Bardo Pond) a další.

Seskupení Cinema Soloriens je celosvětově uznáváno pro svoje provokativní představení. V každé inkarnaci seskupení Cinema Soloriens se představuje skupina umělců se zálibou v psychedelickém rocku, volné etno improvizaci a Marshalllem Allenem osvědčených jazzových kracích, které zaručují dokonalý zážitek.

Přednáška Jamese Harrara v pátek 16.10. a představení Cinema Soloriens 17. 10. jsou pořádány ve spolupráci s katedrou Centra audiovizuálních studií pražské FAMU. ně svoje práce.

Všemu, co vyrostlo, vlaším kořeny

160 let Listů trávy Walta Whitmana

Kamil Bouška, Ondřej Skovajsa, Jan Hlávka, Justin Quinn, uskupení Obec

Čt 22.10. - 18:00

Co mohou dát Listy trávy amerického básníka Walta Whitmana (1819–1892) dnešku? Ve světě zmítaném válkami a utrpením stejně jako strachem a arogancí je dobré slyšet evangelium podle Walta o bratrství a sesterství všech. Není Whitmanovi volný verš především prostředkem, jak probudit čtenáře z lhostejnosti, aby si uvědomili Boží jiskru v sobě, druhém člověku, myši i listu trávy -- a aby podle tohoto zjištění žili?

Na druhou stranu je tu ovšem zjevné ideologické použití Whitmanových textů a známé rozpory v jeho díle a životě. To, že si je Whitman slavně posvětil svým „Nuž tedy, odporuji sobě sám!“, ještě nemusí přijmout čtenáři. K zamyšlení nad těmito tématy se sejdou účastníci debaty pořádané ke čtyři krát čtyřiceti letům od vydání prvních Leaves of Grass v Brooklynu.

Večer zahájí básník Kamil Bouška, který svým hlasem ožíví mrtvá černá písmena Listů trávy napříč jejich různými vydáními. Amerikanista Ondřej Skovajsa z pozic orální teorie následně ohledá, jak Whitman „píše hlas“, jak JÁ prvních Listů (1855) burcuje čtenáře k vnímavějšímu životu. Estetik Jan Hlávka se zaměří na reflexi rozporuplné postavy Walta Whitmana, „proroka náboženství duševního zdraví“ a „básníka barbarismu“ u dvou klíčových amerických filosofů, Williama Jamese a George Santayany. Básník a literární historik Justin Quinn srovná pozici Whitmana v padesátých letech ve Spojených státech a v Československu a následně uváže transnacionální putování Whitmanovy poezie napříč železnou oponou mezi těmito dvěma zeměmi. Následuje volná debata, do níž vstoupí autentický Whitmanův hlas a budou promítnuty rukopisy textů natolik vrstvených a přelepovaných, že je můžeme považovat za koláže. Večer uzavře vystoupení hudebního uskupení Obec (Marie Ladrová & Ondřej Vavrečka).

Pořádá Centrum pro studia orality a gramotnosti ve spolupráci s Galeríí Školská 28. Moderuje Ondřej Skovajsa.

Anthropocene

Dustin Breitling & Vit Bohal

Čt 29.10. - 19:30

Koncept antropocénu vychází z přesvědčení, že dopad člověka na svět je tak velký, že lidstvo vstoupilo do nové geologické éry, v níž je „samo celosvětovou geofyzikální silou“. Koncept poprvé veřejně představil v roce 2000 nositel Nobelovy ceny za chemii Paul Crutzen a od té doby prostupuje současným diskursem ve všech oborech.

Těžiště přednášky Dustina Breitlinga and Vita Bohala bude především na tázání se, jak se antropocén stal součástí různých diskursů: humanitních, vědeckých, uměleckých a reflexi důsledků jeho přijetí. Otevře také téma, jakým způsobem koncept posouvá své ohnisko ve snaze rozšířit naše zorné pole o „non-sapien“ faktory, síly, nebo aktéry, které jsou hluboce zasažené a ovlivněné člověkem.

Podle zastánců teorie antropocénu Země opustila „přirozenou“ geologickou epochu posledního mezidobí čtvrtohor. Lidská aktivita se stala příliš invazivní vůči silám přírody a zásadně narušuje ekologickou rovnováhu. Vývoj života na Zemi se rychle posouvá směrem k omezení biodiverzity druhů, k redukci zalesněné plochy, ke globálně se zvyšujícím průměrným teplotám a pravděpodobně se stává mnohem turbulentnější planetou.

Dustin Breitling studuje v magisterském programu na Karlově univerzitě a organizuje blok přednášek „Diffractions Lecture Series“.

Vit Bohal se narodil v Praze, ale velkou část života strávil na východním pobřeží Kanady, kde se živil smažením ryb dovážených z Norska. Studoval hudbu a na FF UK vystudoval obor Kritická a kulturní teorie.

TENGGER + Matthias Erian

electronic - psychedelic - drone - glitch - noise - field recording

Po 16.11. - 19:30

Členy elektronického psychedelického dua muzikantů a cestovatelů TENGGER jsou Itta - korejská avantgardní hudebnice, používající svůj hlas, harmonium a hračky, a japonský noisový tvůrce Marqido, který hraje na analogové syntezátory. Původně duo pod názvem 10 (název byl odvozen od symboliky znaků jejich jmen – 1 pro význam slova itta v korejštině: „existovat“, 0 pro japonské maru ze jména Marqido: „kruh“) od roku 2005 procestovalo většinu Asie a velkou část Evropy a USA. Místa, která navštíví, zásadně ovlivňují podobu jejich hudby. V roce 2013 se duo přejmenovalo na TENGGER (mongolsky: „nekonečné nebe“, maďarsky: „širý oceán“) a zakomponovalo do své tvorby analogové interaktivní performance ve veřejném prostoru, přičemž reakce publika v konkrétním prostoru pro ně hrají klíčovou roli. V současnosti se TENGGER věnuje rozsáhlejšímu projektu o poutních chrámech na ostrově Šikoku, jehož cílem je pořídit nahrávky (terénní i záznamy vlastní produkce) ve všech 88 chrámech sekty Šingon.

Matthias Erian balancuje mezi experimentem a aranží. Pro své hudební vyjádření mu slouží počítač s nekonečnými možnostmi využití sampleů. Spektrum různorodých výrazů zapojuje do připraveného setu. V současné době připravuje k vydání nahrávky z posledních let, které oscilují mezi avantgardním elektronickým glitch-popem a noisem, dronem a terénními nahrávkami. Studoval nová média a elektroakustickou hudbu, věnuje se hudbě pro divadlo, film, zvukovým instalacím a dalším projektům.

Arf Arf

Frank Lovece, Michael Buckley, Marcus Bergner

hostující performerka Myriam Van Imschoot

Čt 19.11. - 19:30

Pražská premiéra nového projektu post-australské skupiny fónické poezie a performance Arf Arf. S projekcí filmů Arf Arf. Evropské turné!

Arf Arf tvoří od poloviny 80.let filmy a performance založené na jazykových poetických hrách a improvizaci. Arf Arf v nich rozvíjí principy lingvistické hříčky, dekonstrukce slov, expresivní a útržkovité montáže textu na hranicích srozumitelnosti. Jejich tvorba zahrnuje více než sto jevištních představení nejrůznějšího druhu. Skupina podnikla dvě rozsáhlá turné do osmi evropských zemí, existuje řada publikovaných materiálů, nahrávek a rozhlasových pořadů.

V Praze je hlavně znám jeden z členů skupiny - Marcus Bergner, nejen svými filmy (podílel se kupř. na vzniku *The Thread of Voice*, inspirovaný tvorbou skupiny) a performancemi, ale i večery spojujícími literaturu a film s mimořádnými kulinářskými dílnami a zážitky.

Současné turné po Evropě se koná u příležitosti spuštění dvou internetových publikací: *Clanguage* (Arf Arf) a *Volume SP* (Frank Lovece), obě vydané u Oral Site/SARMA (Brusel), viz www.oral-site.be

Pobyt Arf Arf v Praze je podpořen nadací Agosto Foundation.

Kolekce filmových prací Arf Arf je v současné době dostupná na Rumpsti Pumsti (Musik) v Berlíně.

Na vodě

Metafyzická plavba po temných vodách Podkrušnohoří

St 25.11. - 19:00

Hrdinsko – groteskní mýjení několika postav na cestě do nitra nevyzpytatelné a nestabilní industriální zóny. Metafyzická plavba po temných vodách zakleté krajiny, která se vymyká schématům na mapách a nad kterou se vznáší možnost dalších osudových proměn. Cesta do reality převážně snové, přesto však konkrétní a hmatatelné. Dobrodružství v proměnlivém a nedefinitivním světě, jehož hrdinové spojují představu o naplnění života s představou o životě v divočině, ve snu nebo v zásvětí. Výchozím žilem pro filmovou evokaci této tekuté, snové kvality se stává právě voda, jeden ze základních živlů a zdrojů imaginace.

Hrdinům tohoto dobrodružství v proměnlivém a nedefinitivním světě je společný sklon spojovat představu o naplnění života s představou o životě v divočině, ve snu nebo v zásvětí. Poustevník Sep se v bývalé industriální zóně proměněné v divočinu snaží vést kontemplativní život. Julii, mladé ženě z města se v téže oblasti zaběhl pes. Julie je zoufalá a Sep se jí snaží pomoci, zároveň však dobře ví, že všechno to, co se s Julií, jejím psem i celou krajinou děje, je mimo dosah jeho reálných sil a chce-li přesto nějak pomáhat a působit, má vlastně k dispozici jen kouzla.

Organizováno v rámci projektu Frontiers of Solitude.

Kreaton Music Ports

Minoo

So 28.11. - 19:00

Koncert polského producenta Minoo v rámci hudebně-vzdělávacího programu Music Ports pro mladé tvůrce se zájmem o elektronickou hudbu.

Profesor Jagellonské univerzity v Krakově Pawel Pruski alias Minoo je známý svou elektronickou experimentální tvorbou ovlivěnou jazzem a hip hopem. Spolupracoval s labely Mad-Hop nebo Asphalt Records a pravidelně uvádí svůj pořad na rádiu OFF Krakow. Pro Music Ports v pop-up studiu ve Školské 28 připravil workshop zaměřený na nové způsoby pojetí živých elektronických setů, například s použitím programu Ableton Live a různých midi kontrolerů (pouze pro přihlášené). Na závěr večera zahraje svůj autorský set, který je veřejný.

Kreaton Music Ports sestává z workshopů a přednášek v Goethe-Institutu a práce v pop-up studiu v Galerii Školská 28 pod vedením českých a německých profesionálů. Podrobné informace o celém projektu, lektorech a přihlášení najdete na www.goethe.de/musicports.

Akci v rámci Kreaton Music Ports pořádá Kreaton a Goethe-Institut Praha ve spolupráci s Galerií Školská 28.

#4 Vánoční bazar & Wakushoppu burza DIY nosičů

ArtMap, Školská 28, Fotograf Gallery, Wakushoppu, Asociace Mlok,
Jedinečné Svatopěstitelské Družstvo, Dílna Antonína Tomáška
So 12.12. - 14:00

Čtvrtý spolkový vánoční bazar ve dvoře Školské 28, tentokrát společně s Wakushoppu unikátní burzou do-it-yourself titulů, na niž máte příležitost směřovat, nakupovat či prodávat vlastní CDR či kazetové atd. do-it-yourself tituly. Ve shodě s principy Wakushoppu jde veškerý zisk z prodeje výhradně prodávajícím. Večer zahraje Wim Dehaen a Yiorgis Sakellariou.

Večerem se rovněž rozloučíme několika pietními vstupy, krátkým ohňovým obřadem na dvoře a výstavkou na Bílé nástěnce s pologalerijním vozidlem Micra Nissan, zvaném též Osud, které část svého života přežilo pod útlakem umělců a v říjnu ekologicky ukončilo svoji existenci na šrotišti nedaleko Havlíčkova Brodu. Kompozici pro tryznu za Osud připravili její bývalý majitel Petr Vrba a bývalý rezident Školské 28, Miro Tóth.

S radostí oznamujeme, že na naši naléhavou prosbu se tohoto posledního rozloučení ujme Jedinečné Svatopěstitelské Družstvo:

“Závěr zní že ano, že JSD se zúčastní, obřadu se ujme a Osud na Věčnost vyprovodí. Klasickým a základním obřadem Malé půdži, uzpůsobené dané situaci (tak jako mše svatá zádušní je konkrétnější variantou té „obyčejné“, která je i tak nejvyšší formou křesťanské modlitby). Bude to připomínka a oslava propojenosti konce a začátku. Osud bude oprostěn a vymaněn z řádu pozemských dopravních pravidel a poručen do řádu dopravních pravidel nadzemských, což se stane výkropem benzínem a pomazáním motorovým olejem nejenom Osudových zbytků - relikvií - ale i Dopravního značení v antiměstě - piktogramatického díla Pana Miláčka - Mladého Svatého, které spolu s Osudovými doklady bude skrze žár a oheň odesláno za ním, Osudem, aby se mu dobře dařilo na silnicích věčných.”

Sousedící ArtMap ve svém kamenném obchodě bookstore.artmap.cz nabídne nákup kvalitních publikací v tento den s 10 % slevou.

Vánoční recyklát - Dílna Tání Šedové zaměřená na výrobu šperků z odpadového materiálu (elektrosoučástek, ocelářských komponentů, nevyužitých laboratorních potřeb). Přijďte si vyrobit netradiční vánoční dárky.

Yiorgis Sakellariou / Wim Dehaen

Koncert v rámci 3. Vánočního bazaru & Wakushoppu burzy do-it-yourself nosičů.

So 12.12. - 20:00

Yiorgis Sakellariou je řecký skladatel elektronické hudby, na mezinárodní scéně experimentální hudby působí od roku 2003. Vydal řadu sólových a kolaborativních hudebních alb, komponuje hudbu ke krátkým filmům a divadelním představením, vede zvukové dílny a hraje živě na koncertech.

Jeho práce je založena na digitální manipulaci terénních nahrávek. Používá širokou paletu technických i přírodních zvuků: od zvuků rozvíbovaných železničních kolejnic nebo chladicího zařízení ledničky až po hlučné burácení vodopádu nebo jemné bzuzení hmyzu. Jeho koncerty se odehrávají v absolutní tmě, která má podpořit soustředění na zvukové zážitky.

V prosinci je Yiorgis Sakellariou na měsíční rezidenci v Galerii Školská 28, s podporou nadace Agosto Foundation. Za samotným zámekem je kruhový val s velkým stojícím kamenem a o kus dál malé kultovní místo na méně přístupných svazích se starými dubovými porosty. Ve starém dubovém lese na svahu asi 300 metrů severně od zámku Jezeří, stojí více než 3 m vysoký nápadný přirozený skalní útvar. Kdysi, když byly Krušné hory bez lesů, musel být zdaleka viditelný. Archeologové u něj našli střepy ze tří nádob, dvou středověkých džbánek ze 14. nebo 15. století a z jedné nádoby pravěké.

Underground 8-0

Český filmový underground 80. let

St 16.12. - 18:00.

Výběr z čerstvě rekonstruovaných filmů 8mm filmů Pabla De Saxe, Pigi a Pana Karry představí polozapomenutou kinematografii druhé vlny českého undergroundu. Projekci bude předcházet série úvodních příspěvků ke společenským reáliím a kulturnímu kontextu amatérského a nezávislého filmu 80. let, mimo jiné od Jiřího Horníčka (NFA), Matěje Strnada (NFA), Marka Vajchra (Revolver Revue), Martina Čiháka (FAMU) a Ondřeje Vavřečky (FAMU). Večer připravil Martin Blažiček (FAMU).

Undergroundové filmy Pabla De Saxe, Pigi a Karry patří po filmu amatérském a uměleckém do třetího, nejméně probádaného okruhu nezávislé tvorby 70. a 80. let. Pro tuto skupinu je typický odklon od sféry veřejné směrem k privátní a komunitní praxi autorské tvorby. Okruh tvůrců, jehož členem a jedním z hlavních iniciátorů byl i Čaroděj OZ (alias Blumfeld SM), zformoval v tomto období rozsáhlou paralelní subkulturu filmových studií, festivalů, přehlídek a kulturních událostí. Na rozdíl od předchozí generace podzemního hnutí, jež svou inspiraci hledalo v americké psychedelické kultuře, generace osmdesátých let vychází z post-punkového hnutí a nové vlny. Svou tvorbou neusiluje o nastolení konfrontačního rámce velkých dějin, jako spíše o vnitřní reflexi dystopického stavu společnosti, jež zastupují mimo jiné fenomény spartakiád, prvomájových oslav a veřejných slavností. Tato skupina představuje v 80. letech zároveň jednu z mnoha filmářských skupin pohybujících se mimo oficiální kulturní dění, je však jedinou, jejíž filmy můžeme dnes v rekonstruované podobě spatřit. V rámci večera budou promítnuty filmy digitálně rekonstruované z původního formátu 8mm a ukázky z dalších titulů, které jsou dnes považovány za ztracené.

Pablo De Sax

Narozen 1961, vystudoval Střední školu uměleckých řemesel a později obor restaurování na SPŠG Hellichova. Od počátku 80. let se živil jako zahradník, uklízeč, knihovník a arteterapeut. Od roku 1979 natáčí filmy na formátu 8mm, jeho prvním hereckým angažmá byly filmy Perný Den OZ (1979, Čaroděj OZ/Karra) a Blahoslavený uklízeč (1981, Čaroděj OZ). Prvním samostatnou režii pak Poslední dny dr. Horáka (1980, spol. s Jiřím Vnoučkem a Ludvíkem Hradílkem) natočené podle životního příběhu Julia Fučíka. Pro jeho filmy je příznačný zájem o momenty absurdního vytržení z přirozeného běhu věcí, jež v nich ztělesňuje například postava Vincenta Venery, nebo velkorysé využití metaforického potenciálu jatek, dobytka a syrového masa. V současnosti pracuje jako restaurátor stříbra, je vlastníkem rozsáhlé sbírky naivního umění a spolupracuje jako scénograf se skupinou Vanessa.

Pigi

Narozena 1966, po absolvování střední ekonomické školy se v roce 1979 stěhuje do Ždírcce, kde společně s Čarodějem OZ dnes žije. Od 80. let vystřídala řadu zaměstnání, v 90. letech vydávala krátce na pohlednicích koláže a básně inspirované fikčním světem svého vlastního filmu Praga Kaput Regni (1982). V současnosti pracuje jako restaurátorka polychromie. Pro její filmy je typická volně improvizovaná, téměř esejistická poloha, ironizující dobové společenské konvence na úrovni privátního i veřejného prostoru. Ve filmu Akupresura (1984) se zabývá například stereotypními vzorci chování uvnitř rodiny a trávení volného času, Bojujeme za mír (1983) je komentářem k Mírovým slavnostem. Častou režijní metodou je v jejím případě umísťování fiktivních postav do skutečných dějů a reálií.

Karra

Narozen 1954, absolvoval gymnázium, po základní vojenské službě začal pracovat v Ústředním zkušebním ústavu zemědělském, kde se dodnes věnuje výzkumu hádátek. Společně s Čarodějem OZ hrál od konce 70. let ve skupině Ovoce a zelenina a začal natáčet první filmy na formátu 8mm, později Super-8. Pro jeho tvorbu je typická poloha humoru a nadsázky, filmy mívají formu jednoduché skeče s nepředvídatelnou pointou. V řadě případů byl inspirován výtvarným odkazem první avantgardy (např. Tlesknutí jednou nohou, 1983), nebo ranou kinematografií obecně. Odtud vychází i časté používání mezititulků, nebo expresivního světelného podání scény. Jeho herecký komediální talent je možné spatřit mimo jiné ve filmech Akupresura (Pigi, 1984), nebo Queen of China Town (Čaroděj OZ, 1981), na řadě filmů spolupracoval i s Tomášem Mazalem (Studio GAMA).

Galerie Školská 28 2015

tvůrčí pobyty

Z'EV, USA

zvukové umění, poezie

Hostující umělec (03.02. – 23.02.)

Z'EV, rodným jménem Stefan Joel Weisser, nar. 1951, je americký perkusionista, zvukový umělec a básník, je považován za pionýra industriální hudby.

Jeho práce s textem a zvukem byla v počátcích ovlivněna kabalou, stejně jako africkou, afrokaribskou a indonéskou hudbou. Studoval tradiční ghanskou hudbu, hru na balijský gamelan a indické rytmické hudební systémy. Od roku 1969-70, po studiích na California Institute of the Arts, se soustředil především na zvukovou poezii.

V roce 1978 začal Z'EV rozvíjet svéráznou techniku performance a vytvářet hudební nástroje z asambláží průmyslových materiálů (například železa, nerezové oceli, titanu nebo PVC). Od té doby popisuje svou performance termínem "wild style", původně používaným pro graffiti. V roce 1978 začal také vystupovat pod jménem Z'EV, pocházejícím ze židovského jména, které mu rodiče dali při narození.

Na konci roku 1980 podnikl Z'EV koncertní turné po Velké Británii a kontinentální Evropě a uvedl tak do Evropy intenzivní perkusivní hudbu založenou na kovových nástrojích a nalezených objektech. Od roku 1984 se kromě adaptovaných a DIY nástrojů začíná intenzivněji zabývat také hrou na tradičnější paličkové bicí nástroje.

Z'EVova hudební performance je v termínech západní hudby kvůli syrovým elementárním akustickým jevům často popisována jako kakofonická. Z'EV nepovažuje svoje performance jen za sólová vystoupení, ale především za jedinečnou interakci mezi ním, jeho nástroji, specifickým fyzickým prostorem a publikem.

Xavier Charles, Francie

zvukové umění, kompozice

Hostující umělec (23.3. – 14.4.)

Francouzský klarinetista, hráč na vibrující reposoustavu a respektovaný improvizátor Xavier Charles povede opět po čtyřech letech dílnu volné improvizace v hudbě v galerii Školská 28. Bohaté hudební vzdělání, letitou pedagogickou praxi, intenzivní spolupráci s hudebníky i vlastní zkoumání hraničních možností hudby uplatňuje Xavier Charles v mistrovských dílnách na konzervatořích a hudebních školách v Evropě i obou Amerikách.

Jeho tvorba sahá od elektroakustické improvizace, přes zvukovou poezii až po hlukový rock. Vystupuje na významných festivalech improvizované hudby a jazzu v celé Evropě jako člen různých uskupení i sólově. Při svém ohledávání možností hudebního vyjádření Charles využívá speciální reposoustavu, s jejímiž vibracemi dále experimentuje a vytváří zvukové vesmíry, propojující improvizovanou hudbu, výtvarné umění a elektroakustiku.

Morgan O'Hara, USA

kresba, instalace, zvukové umění
Hostující umělkyně (20.07. – 05.09.)

Morgan O'Hara se narodila v Los Angeles a vyrostla v poválečném Japonsku. Žila v Evropě 25 let. Dnes žije v New Yorku a vystavuje v mezinárodním měřítku. V roce 1961 se O'Hara jako studentka umění setkala s Johnem Cageem a setkání s jeho hudbou a texty zásadním způsobem ovlivnilo vývoj její práce. Za důležité považuje studium neverbální komunikace a soustředění a pozornost k podstatným prvkům každodenního života. O'Hara používá "performativní kresbu", site-specific nástěnné malby a site-specific instalace. Její koncept Live Transmission rozvíjí kategorie tradičního pojetí kresby. Její práce byly vystaveny v Severní, Střední a Jižní Americe, v Evropě, Asii a Austrálii. Je zastoupena ve sbírkách například Britského muzea, Hammer Museum LA, Cranbrook Museum, v Národní galerii ve Washingtonu DC, ve Stedelijk Museum, v Muzeu umění v Olomouci, v Moravské galerii, v Janáčkově muzeu, nebo v Macau Art Museum.

Tvůrčí pobyt a výstava jsou připraveny ve spolupráci a s podporou nadace Agosto Foundation. Zvláštní poděkování: Ruční papírna Velké Losiny a.s.

Yiorgis Sakellariou, Řecko

zvukové umění, kompozice
Hostující umělec (02. – 27.12.)

Yiorgis Sakellariou je řecký skladatel elektronické hudby, na mezinárodní scéně experimentální hudby působí od roku 2003. Vydal řadu sólových a kolaborativních hudebních alb, komponuje hudbu ke krátkým filmům a divadelním představením, vede zvukové dílny a hraje živě na koncertech.

Jeho práce je založena na digitální manipulaci terénních nahrávek. Používá širokou paletu technických i přírodních zvuků: od zvuků rozvibrovaných železničních kolejnic nebo chladicího zařízení ledničky až po hlučné burácení vodopádu nebo jemné bzučení hmyzu. Jeho koncerty se odehrávají v absolutní tmě, která má podpořit soustředění na zvukový zážitek.

Umělcův současný doktorský výzkum na univerzitě v Coventry zkoumá vztahy mezi elektroakustickou hudbou a použitím zvuku v rituálech. Yiorgis Sakellariou je členem Contemporary Music Research Centre v Athénách a asociace Hellenic Electroacoustic Music Composers Association. V roce 2004 založil hudební vydavatelství Echomusic.

Tvůrčí pobyt Yiorgise Sakellariou je podpořen nadací Agosto Foundation.

Studentské stáže v rámci evropského programu Erasmus

Gabriela Pienias, Polsko
01.07. - 30.09.

